القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

او څوک چه | فرمانبرداري وکړي | له تاسو نه | د الله | او د ده د رسول | او عمل وکړي | نيک

او په تاسو کښے چه څوک د الله تعالیٰ او د ده د رسول اطاعت وکړي او نيک عمل وکړي ، نو

نُّؤْتِهَآ اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾

نو ورته به کړو موږ هغې ته | اجر د هے | دوه ځله | او تيار کړے دے موږ | د پاره د هغې | روزي | ښه

موږ به هغې له د دے يو په دوه اجر ورکړو او د هغې د پاره موږ د عزت روزي تيار ساتلے ده .

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ

اے د نبي بيبيانو ! | نه يئ تاسو | په شان د يو هم | له ښځو نه | که چرے تاسو پرهيزګاري وکړئ

اے د نبي بيبيانو ! تاسو د نورو عامو ښځو په شان نه يئ که پرهيزګار اوسيدل غواړئ

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ

نو نرمي مه کوئ | په خبره کولو کښے | چه طمع وکړي | هغه سړے چه | په زړه د هغه کښے | بيماري ده

نو په نرمئ خبرے مه کوئ ، چه د چا د اسے سړي طمع در ته پيدا نه شي چه په زړه کښے ئے مرض پروت

وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ

او وايئ تاسو | خبره | په مناسبه طريقه | او ناستے وسئ | په خپلو کورونو کښے | او مه ښکاره کوئ

وي او سمے خبرے ، او په خپلو کورونو کښے قلارے ناستے وسيږئ او د جاهليت د تيرے زمانے

تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُوْلٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ

ښکاره کول د زينت | (د زمانے) د جاهليت | پخوانے | او | قائم ساتئ | مونځ | او ورکوئ

په شان ځان سينګار مه ښکاره کوئ ، او د مونځونو پابندي ساتئ او زکوٰة

الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

زکوٰة | او حکم منئ | د الله | او د ده د رسول | بيشکه | غواړي | الله

ادا کوئ ، او د الله او د رسول حکمونه منئ . الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه له تاسو نه

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

چه لرے کړي | له تاسو نه | پليتي | اهل بيتو ! | او چه پاک کړي تاسو

هره پليتي لرے وساتي ، اے د پيغمبر د کور خلقو ! او تاسو پاکيزه

تَطْهِيْرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

په پاکولو سره | او ياد وئ | څه چه لوستلے شي | ستاسو په کورونو کښے | آيتونه | د الله

وساتي ، او ستاسو په کورونو کښے چه د الله تعالیٰ کوم آيتونه او د علم خبرے لوستلے شي

وَالْحِكْمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ

او د علم خبرے | بيشکه | الله | دے | باريک بين | خبردار | بيشکه

هغه ياد ساتئ . بيشکه چه الله تعالیٰ په هر راز پوهه په هر څه خبر دے . بيشکه مسلمانان

الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ
مسلمانان سړي | او مسلمانانې ښځې | او مؤمنان سړي | او مؤمنانې ښځې | او فرمانبردار سړي
سړي او مسلمانانې ښځې ، او مؤمنان سړي ، او مؤمنانې ښځې ، او فرمانبردار سړي

وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ
او فرمانبردارې ښځې | او رښتيا ويونکي سړي | او رښتيا ويونکې ښځې | او صبر کوونکي سړي | او صبر کوونکې ښځې
او فرمانبردارې ښځې او رښتيني سړي ، او رښتينې ښځې او صابره سړي او صابرې ښځې

وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَ الْمُتَصَدِّقٰتِ
او عاجزي کوونکي سړي | او عاجزي کوونکې ښځې | او صدقه ورکوونکي سړي | او | صدقه ورکوونکې ښځې
او ويريدونکي سړي ، او ويريدونکې ښځې ، او خيرات کوونکي سړي او خيرات کوونکې ښځې

وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ
او روژه نيوونکي سړي | او روژه نيوونکې ښځې | او حفاظت کوونکي سړي | د شرمګاهو خپلو | او حفاظت کوونکې ښځې
او روژه دار سړي او روژه دارې ښځې او د خپلو شرمګاهو حفاظت کوونکي سړي او ښځې

وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً
او ذکر کوونکي سړي | د الله | ډير | او ذکر کوونکې ښځې | تيار ساتلې دي | الله | دوی دپاره | بخښنه
او الله تعالیٰ ډير ډير يادوونکي سړي او ښځې ، الله تعالیٰ دے دوی له ډيره بخښنه او عظيم

وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ٣٥ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى
او اجر | لوی | او نشته | دے (حق) | د يو مؤمن سړي | او نه | د مؤمنې ښځې | (چه) هر کله فيصله وکړي
اجر مقرر کړے دے . او د هيڅ مؤمن يا مؤمنې د پاره دا ګنجائش نشته چه

اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ
الله | او د هٔ رسول | د څهٔ کار | چه | وي | دوی ته | اختيار | په خپل کار کښې | او څوک چه
هر کله خدائے او د هٔ رسول د يو کار حکم ورکړي نو بيا هغوی ته د لا هم په کښې څهٔ اختيار وي ، او څوک چه

يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ؕ ٣٦ وَاِذْ تَقُوْلُ
نافرماني وکړي | د الله | او د هٔ د رسول | نو بيشکه | هغه ګمراه شو | په ګمراهئ | ښکاره سره | او هر کله چه | تا وويل
د الله تعالیٰ او د هٔ د رسول خبره ونهٔ مني نو هغه څرګنده ګمراه شو . او (ياد ساته) هر کله چه تا

لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ
هغه کس ته | چه انعام وکړو | الله | په هغهٔ | او انعام کړے دے تا | په هغهٔ | چه ووساته | خپل ځان سره
(زيدؓ بن حارثه ته) په چا چه الله تعالیٰ احسان کړے وو او تا هم احسان کړے وو ووئيل چه خپله ښځه په خپله

زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ
خپله ښځه | او وويريږه | د الله نه | او پټول تا | په خپل زړهٔ کښې | هغه څهٔ | چه الله | ښکاره کوونکے دے هغه
نکاح کښې وساته او د الله تعالیٰ نه وويريږه او تا په خپل زړهٔ کښې هغه خبره پټه ساتله کومه چه الله ښکاره کوله .

وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۖ فَلَمَّا

او ته وېرېدې | له خلقو نه | او | الله | زیات حقدار دے | چه ته ترې وېرېږې له هغه نه | بیا هرکله چه

او ته د خلقو (د اعتراض) نه وېرېدې ، حالانکه الله تعالی د دې خبرې زیات حقدار دے چه ته د ده نه ووېرېږې ، بیا هرکله چه

قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ

پوره کړلو | زید | له هغې نه | حاجت | نو په نکاح کړه مونږ تا ته دا | د پاره د دې چه | چه نه وي

زید د ښځې نه خپل حاجت پوره کړو (او طلاق ئې ورکړو) نو مونږ تا ته هغه په نکاح کړه ، د پاره د دې چه د بیا د پاره

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا

په مؤمنانو باندې | هیڅ تنګي | په نکاح کولو د ښځو | د خلو ونیلے شوو ځامنو | هرکله چه دوي پوره کړي

مسلمانانو ته د هغې چا د ښځو په ودولو کښې هیڅ تنګي پاتې نه شي چه د خوئې په ځائے ئې نیولي وي څه وخت چه د

مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ

له دوي نه | حاجت | او دے | حکم | د الله | خامخا کیدونکے | نشته دے

هغوي زړونه ترې نه ماړه شي ۔ او د الله تعالی حکم خامخا پوره کیږي ۔ دے پیغمبر له چه الله تعالی

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ

په نبي باندې | (څه) ګناه | په هغه (خبره) کښې | چه مقرره کړه | الله | ده د پاره | دا طریقه ده

کومه خبره مقرره کړې ده په هغې کښې په دې نبي هیڅ الزام نشته ۔ د مخکنو (پیغمبرانو)

اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا

د الله | په هغه خلقو کښې (چه) | تیر شوي دي | وړاندې له دې نه | او دے | حکم د الله | مقرر شوے

په حقله الله تعالی هم دغه قاعده مقرر کړې وه ۔ او د الله تعالی د هر کار اندازه مقرر

مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ

په (صحیح) اندازه | هغه خلق چه | رسوي | پیغامونه | د الله | او وېرېږي له ده نه

شوے ده ۔ دا ټول هغه پیغمبران دي چه د الله تعالی پیغامونه ئې (خلقو ته) رسول او له ده نه وېرېدل او د

وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ

او نه وېرېږي دوي | له هیچا نه | سیوا د الله نه | او کافي دے الله | حساب اخستونکے | نه دے

الله تعالی نه سیوا د هیچا نه نه وېرېدل او حساب اخستو له پواز الله تعالی کافي دے ۔ محمد ستاسو

مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَٰكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ

محمد | پلار | د هیچا | ستاسو له سړو نه | لیکن | رسول دے د الله | او خاتم دے

په سړو کښې د هیچا پلار نه دے ، هغه خو د الله تعالی یو رسول دے او آخري

النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د نبیانو | او دے | الله | په هر | څیز | پوهه | اے مؤمنانو !

نبي دے ۔ او الله تعالی ته هر څیز ښه معلوم دے ۔ اے مؤمنانو !

ع ۵ ۲

اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿۴۱﴾ وَّسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَّأَصِيلًا ﴿۴۲﴾ هُوَ

یادکړئ | الله | په یادولو | ډیر ډیر | او پاکي بیان کړئ د ده | سحر | او مابنام | هم دے دے

تاسو الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوئ ، او سحر مابنام د ده تسبیح لولئ . الله تعالیٰ داسے

الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ

کوم چه | رحمت لیږی | په تاسو | او د ده فرښتے | د پاره د دے چه د وباسی تاسو | له تیارو نه

ذات دے چه دے او د ده فرښتے په تاسو رحمتونه رالیږی ، چه د (کفر د) تورو تیارو نه مو (د اسلام) رڼا

إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۴۳﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

طرف د رڼا ته | او دے الله | په مؤمنانو باندے | مهربان | د دوی د پاره دعا به وی | په کومه ورځ چه

ته راوباسی او دے په مؤمنانو ډیر زیات مهربان دے الله تعالیٰ سره د ملاقات په ورځ به د

يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿۴۴﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

دوی ملاقات به کوی د ده سره | سلام | او ده تیار کړے دے | د دوی د پاره | اجر | د عزت | اے نبی!

دوی دُعا داوی چه "السلام علیکم" او الله تعالیٰ ورله ډیره ښه بدله تیاره کړے ده. اے پیغمبره! مونږ ته یو

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ﴿۴۵﴾ وَّدَاعِيًا

بیشکه مونږ | رالیږلے یے ته | گواهی ورکوونکے | او زیرے ورکوونکے | او ویروونکے | او بلوونکے

داسے رسول لیږلے یے چه گواه هم یے او (نیکانو ته) زیرے ورکوونکے هم او (د بدانو) ویروونکے هم یے. او د الله

إِلَى اللّٰهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿۴۶﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ

د الله طرف ته | د ده په حکم | او ډیوه | روښانه | او زیرے ورکړه | مسلمانانو ته | د دے خبرے چه

طرف ته د هغهٔ په حکم رابلونکے هم یے او یوه روښانه ډیوه یے . او ته مؤمنانو له زیرے ورکړه چه په هغوی

لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۴۷﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ

دوی د پاره | د الله د طرف نه | فضل دے | ډیر لوئے | او خبره مهٔ منه | د کافرانو

د الله د طرف نه لوئے فضل کیدونکے دے . او د کافرانو او منافقانو

وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفَىٰ

او د منافقانو | او پرواه مهٔ کوه | د دوی د تکلیف ورکولو | او توکل کوه | په الله باندے | او کافی دے

خبرے مهٔ منه. او د دوی د لاسه د رسیدونکی تکلیف پرواه مهٔ ساته او په الله باور لره او الله ورله

بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿۴۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ

الله | کارساز | اے خلقو (چه) | ایمان مو راوړے دے | هرکله چه تاسو نکاح کوئ | مؤمنانو ښځو سره | بیا

کافی کارساز دے اے مؤمنانو! هرکله چه تاسو د مسلمانانو ښځو سره نکاح وکړئ ، بیا

طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ

تاسو طلاق ورکوئ دوی ته | وړاندے له دے نه | چه | تاسو لاس پورے کړئ دوی ته | نو نشته | تاسو له | د دوی په ذمه | څهٔ عدت

د لاس لګولو نه ورله وړاندے طلاق ورکړئ ، نو ستاسو په وجه په هغوی هیڅ عدت مقرر نشته

تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٤٩﴾

چه تاسو پوره کړئ شمېره د هغې | نو ورکړئ دوئ ته څه فائده | او رخصت کړئ دوئ | په رخصتولو | ښو سره .

چه شمېره ئې د کړئ نو څه مناسب سامان ورته ورکړئ ، او په ښه طریقه ئې رخصت کړئ

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ

اے نبی ! | بیشکه حلالے کړے مونږ | د پاره ستا | بیبیانے ستا | هغه چه | ورکړے دے تا

اے نبی ! مونږ تا ته ستا بیبیانے حلالے کړی دی چه تا ورته مهر اداکړے

اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ

مهر د هغوئ | او هغه (ویځے) | چه مالک دے د هغوئ | ستا لاس | له هغو نه | چه ورکړی دی | الله

دے ، او هغه ښځے هم چه ستا په ملکیت کښے دی چه الله تعالیٰ درته په غنیمت کښے

عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ

تا ته (په طور د غنیمت) | او لونړه ستا د تره | او لونړه ستا د ترورپانو | او لونړه ستا د ماما | او لونړه ستا د خاله گانو

درکړی دی ، او ستا د تره لونړه او ستا د ترورپانو لونړه او ستا د ماما لونړه او ستا د خاله گانو لونړه

الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ

هغه چه | هجرت ئې کړے دے | تا سره | او ښځه | مسلمانه | که چرے | وبخښی

هغه چه تا سره ئې هجرت کړے دے او هغه مؤمنه ښځه چه خپل ځان (بے عوضه) نبی

نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً

خپل ځان | نبی ته | که چرے | وغواړی | نبی | چه | په نکاح کړی هغه | (دا حکم) خاص

ته وبخښی ، هله که پیغمبر ئې په نکاح کښے راوستل وغواړی ، دا حکم خاص ستا

لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ

تا د پاره دے | سیوا | د نورو مؤمنانو نه | بیشکه مونږ پوهه یو | په هغه څه | چه فرض کړل مونږ | په دوئ باندې

د پاره دے نورو مؤمنانو له دا اسے حکم نه دے مونږ ته هغه حکمونه معلوم دی چه دوئ باندې مو د

فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ

د دوئ د بیبیانو په حقله | او د هغې (وینځو) په حقله | چه مالک د هغوئ دے | لاس د دوئ | چه نه وی

بیبیانو او د وینځو په حقله مقرر کړی دی ، د پاره د دے چه په تا

عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٠﴾ تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ

په تا باندې | څه تنگسیا | او دے | الله | ډیر بخښونکے | مهربان | ته لرے ساته | کومه چه | ته وغواړے

باندې څه تنگسیا لا نه شی ، او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے په کومه بیبیانو کښے ته چه کومه غواړے

مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ

له هغوئ نه | او ځانځے ورکوه | خپل ځان سره | کومه چه | ته وغواړے | او کومه چه | ته وغواړے | له هغوئ نه

نو د ځان نه ئې په ډډه وساته او کومه چه ته ئې غواړے نو ځان ته ئې رانژدے کړه او کومه چه د په ډډه ساتلے وی که هغه

عَزَلْتَ فَلَاجُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ

چه ډې نه کړې دی تا | نو نشته څه ګناه | په تا بانډې | دا (حکم) | زیات نږدې دے | (دې ته) چه یخې شي

(بیا نږدې کول) وُغواړے نو په دې کښې هیڅ ګناه نشته. په دے (حکم) سره زیات اُمید دے چه د هغوی

اَعْيُنُهُنَّ وَلَايَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللّٰهُ

سترګے د دوی | او دوی غمژنے نه وی | او دوی راضی وی | په هغه څه | چه ورکړے ته دوی | ټولو ته | او الله

سترګے یخے شی او غمژنے نه شی او ته چه څه هغوی له ورکړے هغه ټولے په هغے راضی وی. او الله تعالیٰ

يَعْلَمُ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥١﴾ لَايَحِلُّ

پوهیږی | په هغه څه | چه ستاسو په زړونو کښې دی | او دے | الله | پوهه | بردباره | حلالے نه دی

ته ستاسو د زړونو حال معلوم دے، او هغه په هر څه پوهه بردباره دے. د دے موجوده ښځو

لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ

تا د پاره | ښځے | پس له دے نه | او نه دا چه | ته بدلے کړے | په ځائے د دوی | نورے بیبیانے | اګر که

نه علاوه نورے ښځے (واده کول) تا له حلالے نه دی او دا هم روا نه دی چه ته د دوی په بدل کښے نورے ښځے واخلے اګر که

اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

په تعجب کښے اچوی تا | ښائست د هغوی | مګر | هغه چه پرے مالک شو | لاس ستا | او دے الله

د هغوی ښائست د زړه نه پریوځی، سیوا د دے نه چه ستا وینځه وی. او الله تعالیٰ په

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيْبًا ﴿٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ ٦ ع ٣

په هر | څیز | نګهبان | اے | ایمان والو! | مه داخلیږئ | په کورونو کښے

هر څیز بانډې نګران دے. اے مؤمنانو! د پیغمبر کورونو ته مه ورننوزئ

النَّبِىِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ

د نبی | مګر (هغه وخت) | چه | اجازت درکړے شی | تاسو ته | د طعام د پاره | نه انتظار کوونکی

خو هله ورننوزئ چه د خوراک د پاره درته اجازت درکړے شی، په دے شان چه د هغے طعام د پخلی

اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا

د پخلی د هغے | او لیکن | هر کله چه | وُبللے شئ تاسو | نو داخل شئ | بیا هر کله چه | تاسو طعام وُخورئ | نو خوارۀ واره شئ

انتظار مه کوئ خو کله چه دعوت درکړے شی نو هله ورځئ، بیا چه ډوډۍ وُخورئ نو خوارۀ واره شئ

وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ۚ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِىَّ

او ناست مه پاتے کیږئ | خبرو د پاره | بیشکه | ستاسو دا خبره | تکلیف رسوی | نبیؐ ته

او خبرو ته بنځ ناست مه پاتے کیږئ، بیشکه ستاسو په دے خبرو پیغمبرؐ ته تکلیف رسی

فَيَسْتَحْىٖ مِنْكُمْ ۫ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْىٖ مِنَ الْحَقِّ ۗ وَاِذَا

پس د حیا کوی | له تاسو نه | او الله | نه شرمیږی | له حق (بیانولو) نه | او هر کله چه

خو هغه ستاسو لحاظ کوی، او الله تعالیٰ په صفا وینا کښے لحاظ نه کوی. او هر کله چه

سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمْ

غواړئ تاسو له بیبیانو د نبی ﷺ | څۀ څیز | نو غواړئ له دوی نه | له د روستو نه | د پردے | ستاسو دا خبره

د پیغمبر ﷺ د بیبیانو نه څۀ څیز غواړئ ، نو د پردے شاته ئے غواړئ ، دا کار ستاسو او

اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا

زیات پاکیزه دے | ستاسو زړونو د پاره | او د دوی د زړونو د پاره | او نۀ دی (جائز) تاسو د پاره | چه | تاسو تکلیف ورکړئ

د هغوئ د زړونو د پاره دیره پاکیزه طریقه ده او تاسو د پاره دا جائز نۀ دی چه د الله تعالیٰ رسول

رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنْ تَنْكِحُوْۤا اَزْوَاجَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖۤ اَبَدًا ؕ اِنَّ

رسول | د الله ته | او نۀ دا چه | تاسو نکاح وکړئ | د ده د بیبیانو سره | پس له ده نه | هیڅ کله | بیشکه

ته تکلیف ورکړئ یا دا چه د هغۀ نه پس د هغۀ بیبیانو سره چرے نکاح وتړئ ، دا خبره د الله

ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿۵۳﴾ اِنْ تُبْدُوْا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ

ستاسو دا خبره | ده | د الله په نزد | لویه (ګناه) | که چرے تاسو ښکاره کوئ | څۀ څیز | یا تاسو پټ ساتئ هغه

په نزد دیره غټه ګناه ده . که تاسو یوه خبره ښکاره کړئ او که پټه ئے وساتئ

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۵۴﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ

نو بیشکه | الله | دے | په هر څیز باندې | پوهه | نشته دے (هیڅ) ګناه | په دوی باندې

نو الله تعالیٰ ته هر څیز ښه معلوم دے . د پیغمبر ﷺ بیبیانو له خپلو پلارانو او

فِيْۤ اٰبَآئِهِنَّ وَلَاۤ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَاۤ اِخْوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبْنَآءِ اِخْوَانِهِنَّ

د خپلو پلارانو (په وړاندې راتلو کښې) | او نۀ د خپلو ځامنو | او نۀ د خپلو ورونړو | او نۀ | د خپلو ورونړو د ځامنو

او ځامنو او ورونړو او وریرونو او خوریونو او خپلو (مسلمانو) زنانو

وَلَاۤ اَبْنَآءِ اَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ

او نۀ د ځامنو | د خپلو خویندو | او نۀ | د خپلو (هم جنسو) ښځو | او نۀ د هغه چا | چه مالک شوے دے | ښی لاس د دوی (وینزې)

ته او خپلو وینځو ته (په مخامخ کیدو باندې) هیڅ پابندی نشته ، او تاسو

وَاتَّقِيْنَ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۵۵﴾ اِنَّ اللّٰهَ

او ویریږئ | د الله نه | بیشکه | الله | دے | په هر څیز باندې | ګواه | بیشکه | الله

د الله تعالیٰ نه ویره ساتئ ، الله تعالیٰ په هر څیز باندې ګواه دے . بیشکه الله تعالیٰ

وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا

او د ده فرښتې | درود لیږی | په نبی ﷺ باندې | اے ایمان والو ! | تاسو (هم) درود ولیږئ

او د ده فرښتے په نبی ﷺ باندې رحمتونه لیږی اے ایمان والو ! تاسو هم په ده

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۵۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

په ده ﷺ باندې | او سلام ووایئ | په سلام ویلو سره | بیشکه | کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | الله | او د ده رسول ته

باندې درود او سلام لیږئ . څوک چه الله تعالیٰ او د هغۀ رسول ته تکلیف ورکوی

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

لعنت وکړو په دوی باندې | الله | په دنیا کښې | او په آخرت کښې | او تیار کړی ئی دے | دوی دپاره | عذاب

نو الله تعالیٰ په پرے په دنیا او آخرت دواړو کښې لعنت کړی دی او هغوی له ئے سپکونکے عذاب تیار

مُّهِیْنًا ﴿۵۷﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَیْرِ مَا اكْتَسَبُوْا

رسوا کوونکے | او کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو ته | بغیر | د څه (ګناه) کړے نه

ساتلے دے. او څوک چه مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو له بے ګناه بے قصوره تکلیف ورکوی

فَقَدِ احْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِیْنًا ﴿۵۸﴾ یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ قُلْ

نو بیشکه اوچت کړو دوی | بهتان | او ګناه | واضحه | اے نبی! | ووایه

نو هغوی دیر لوئے بهتان لګوی او څرګنده ګناه کوی ، اے پیغمبره! خپلو بیبیانو ته او

لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِیْنَ یُدْنِیْنَ عَلَیْهِنَّ

خپلو بیبیانو ته | او خپلو لوڼو ته | او ښځو | د مؤمنانو ته | چه راښکته ساتی | په خپلو ځانونو

خپلو لوڼو ته او د نورو مسلمانانو بیبیانو ته ووایه چه خپل څادرونه لږ راښکته

مِنْ جَلَابِیْبِهِنَّ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰۤی اَنْ یُّعْرَفْنَ فَلَا یُؤْذَیْنَ ۚ

خپل څادرونه | دا (خبره) | زیاته نږدے ده | (دے ته) چه | دوی وپیژندے شی | نو دوی ته به تکلیف نه شی ورکړے

ساتی. دغه شان به (ر) پیژندے شی او دوی ته به (د بے هوده سړو د طرف نه) څه تکلیف نه رسی

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا ﴿۵۹﴾ لَئِنْ لَّمْ یَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِیْنَ

او دے | الله | ډیر بخښونکے | مهربان | که چرے | منع نه شول | منافقان | او هغه خلق

او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. که چرے منافقان او هغه خلق د کومو په زړونو کښې

فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِی الْمَدِیْنَةِ لَنُغْرِیَنَّكَ

چه په زړونو د هغوی کښې | مرض دے | او هوائی خبرے خوروونکی | په مدینه کښې | نو خامخا به مسلط کړو مونږ تا

چه خرابی ده او هغه خلق چه په مدینه کښې هوائی خبرے خوروی منع نه شول ، نو مونږ به درپسے

بِهِمْ ثُمَّ لَا یُجَاوِرُوْنَكَ فِیْهَاۤ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۶۰﴾ مَّلْعُوْنِیْنَ ۚۛ اَیْنَمَا

په دوی باندې | بیا به | دوی پاتے نه شی تاسره | په مدینه کښې | مګر | لږه موده | لعنت کړی شوی | کوم ځائے چه

تا ورپاڅوو نو بیا به دوی تاسره په مدینه کښې ډیر لږ پاتے شی او لعنتیان به پاتے شی ، هر ځائے چه

ثُقِفُوْۤا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِیْلًا ﴿۶۱﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِی الَّذِیْنَ

وموندے شی | ونیولے به شی | او وبه وژلے شی | په ښه وژلو سره | (دا) دستور د الله دے | په هغو خلقو کښې

موندلے شی نو نیولے به شی او وژلے به شی. الله تعالیٰ د پخوانو (قامونو) په حقله هم دا

خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِیْلًا ﴿۶۲﴾ یَسْـَٔلُكَ

چه تیر شوی دی | وړاندې له دوی نه | او ته به هیڅکله بیا نه مومې | د الله په دستور کښې | څه بدلون | تپوس کوی له تا نه

دستور ایښے وو او د الله تعالیٰ په دستور کښې به هیڅ قسم له تبدیلی بیا نه مومې. دا خلق له تا نه

النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ

خلق | دَ قيامت په حقله | ووايه | بيشکه | علم دَ دے | الله سره دے | او تا ته څهٔ خبر دے

دَ قيامت (دَ نيټې) په حقله تپوس کوي، ورته ووايه چه دَ هغې حال (يوازے) الله تعالیٰ ته معلوم دے او تا ته څهٔ معلومه

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ

شايد چه | قيامت | وي | نزدے | بيشکه | الله | لعنت کړے دے | په کافرانو | او تيار کړے ئې دے

ده؟ کيدے شي چه قيامت ډير را نزدے وي. بيشکه الله تعالیٰ کافران دَ خپل رحمت نه لرے ساتلي دي او هغوئي له

لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا

دوئي دَ پاره | دَ لمبو اور | تل تر تله به وي دوي | په هغې کښے | هميشه | نهٔ به بيا مومي | څوک دوست

ئے دَ لمبو اور تيار کړے دے چه هميشه به په کښے پراتهٔ وي. هيڅوک به خپل يار يا مددګار

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ

او نهٔ (څوک) مددګار | په کومه ورځ چه | اړولی را اړولی به شي | مخونه دَ دوي | په اور کښے | دوي به وائي

بيا نهٔ مومي. په کومه ورځ چه دَ هغوئي مخونه په دوزخ کښے اړولی را اړولی شي نو دا به وائي چه

يٰلَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَآ

اے کاش زمونږ | چه اطاعت کړے وے مونږ | دَ الله | او اطاعت کړے وے مونږ | دَ رسول | او دوي وويل | اے زمونږه ربه!

اے کاش! کهٔ مونږ دَ الله حکمونه منلی وے او دَ رسول فرمان مو په ځائے کړے وے او دا به وائي چه اے زمونږه ربه!

اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ

بيشکه مونږ حکم منلے وو | دَ خپلو سردارانو | او دَ خپلو مشرانو | پس دوي مونږ بے لارے کړو | دَ (حقې) لارے نه | اے زمونږه ربه!

مونږه به دَ خپلو سردارانو او دَ خپلو مشرانو خبرے منلے، نو دَ لارے نه ئے بے لارے کړو. اے زمونږه ربه!

اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾

ورکړه دوي ته | غبرګ | عذاب | او لعنت وکړه په دوي | لعنت | لوئے

هغوئي له دوچنده سزا ورکړه، او غټ غټ لعنتونه پرے ووروه

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ

اے | ايمان والو! | مهٔ کيږئ تاسو | په شانے دَ هغه خلقو | چه تکليف ئې ورکړے وو | موسیٰ ته | بيا بری کړو هغه | الله

اے مومنانو! تاسو دَ هغه چا په شان مهٔ کيږئ چه موسیٰ له ئې تکليفونه ورکول نو الله تعالیٰ هغه دَ خلقو

مِمَّا قَالُوْا ؕ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له هغه څهٔ نه | چه ويلي وو دوي | او وو هغه | په نزد | دَ الله | ډير مخور ږيز | اے ايمان والو!

دَ خبرو نه بری کړو او هغه دَ الله تعالیٰ په نزد ډير عزتمند وو. اے مومنانو!

اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾ يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ

ووېرېږئ | دَ الله نه | او وايئ | خبره | سمه | دے به درست کړي | تاسو دَ پاره | ستاسو عملونه

دَ الله نه ووېرېږئ او خبره سمه (او رښتيني) کوئ. الله تعالیٰ به ستاسو عملونه صالح کړي

ع ٥

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ

او معاف به کړي | تاسو ته | ګناهونه ستاسو | او څوک چه | حکم ومني | د الله | او د ده د رسول | نو بیشکه هغه کامیاب شو

او ستاسو ګناهونه به بخښي ، او چا چه د الله او د ده د رسول خبره ومنله نو هغه ډیر زیات

فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

په کامیابۍ | لوئے سره | بیشکه | موږ پیش کړو | خپل امانت | په آسمانونو | او په زمکه

کامیاب شو . موږ آسمانونو ، زمکے او غرونو ته (د اطاعت د ذمه دارۍ اوچتولو) امانت پیش

وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

او په غرونو | نو دوی انکار وکړو | چه اوچت کړي دوی دا | او دوی وویریدل | له هغے نه | او اوچت کړو دا

کړو نو ټولو د دے (غټے) ذمه وارۍ د قبلولو نه انکار وکړو او له دے نه وویریدل او یوازے انسان دو چه دا

الْاِنْسَانُ ۗ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ

انسان | بیشکه دے | وو | ډیر ظالم | ډیر نادان | چه عذاب ورکړي | الله

ذمه وارى ئے قبول کړه هغه بیشکه ډیر ظالم او نادان دے . نو نتیجه دا شوه چه الله تعالیٰ به

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ

منافقانو سړو ته | او منافقانو ښځو ته | او مشرکانو سړو ته | او مشرکانو ښځو ته | او توبه قبوله کړي

منافقانو سړو ، منافقانو ښځو او مشرکانو سړو او مشرکانو ښځو له سزا ورکړي او د مؤمنانو سړو او

اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

الله | د مؤمنانو سړو | او د مؤمنانو ښځو | او دے | الله | بخښونکے | مهربان

د مؤمنانو ښځو ګناهونه به معاف کړي او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے .

سُوْرَةُ سَبَاٍ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سوره سبا په مکه کښے نازل شوه او په دے کښے ۵۴ ایتونه او ۶ رکوعګانې دي | (شروع) د الله په نوم سره چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

ټول تعریفونه | الله لره دي | هغه الله | د کوم چه دي | څه چه په آسمانونو کښے دي | او څه چه په زمکه کښے دي

ټول تعریفونه یوازے الله تعالیٰ لره دي چه د هر هغه شیز مالک دے چه په آسمانونو او زمکه کښے دے

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿١﴾

او هم د ده دي | ټول تعریفونه | په آخرت کښے (هم) | او هم دے دے | حکمت والا | خبردار

او په آخرت کښے هم ټول تعریفونه هم د ده دپاره دي او هغه د حکمتونو خاوند او په هر څه خبر دے .

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

دے پوهه دے | په هغه څه | چه داخلیږي | په زمکه کښے | او په هغه څه چه اوځي | له دے نه | او څه چه

هغه ته ټول معلوم دي هر څه چه په زمکه کښے د ننه ورننوځي او هر څه چه ترے نه بهر راوځي او هر څه چه

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيمُ

نازلیږي | له آسمان نه | او هغه چه | پورته خیږي | په دے کښے | او دے | مهربان

له آسمان نه را کوزیږي او هغه چه آسمانونو ته خیږي ، او هغه ډیر رحم کوونکے

الْغَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ قُلْ

عفوه کوونکے دے | او وائی | کوم خلق چه | کافران دی | چه نه به راځی په مونږ | قیامت | ووایه

زیات بخښونکے دے. او دا کافران وائی چه په مونږ به قیامت نه راځی . (اے پیغمبره!) ته ورته ووایه

بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ

ولے نه | زما په رب قسم وی | هغه به ضرور راځی په تاسو | عالم دے | په غیبو | نه پټیږی

چه ولے به نه راځی ؟ زما د رب قسم دے ! چه عالم الغیب دے چه خامخا به در باندے راځی ، د هغه نه یوه

عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا

له ده نه | په وزن | د یوے ذرے | په آسمانونو کښے | او نه | په زمکه کښے | او نه

ذره قدر له هم پټه نه ده نه په آسمانونو کښے او نه په زمکه کښے ، او نه د دے

أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لِيَجْزِيَ

زیات وړوکے | له دے نه | او نه ډیر لوئے | مګر | (درج) دی په کتاب | ښکاره کښے | چه جزا ورکړی

(ذرے) نه وړوکے او نه ترے نه لوئے څیز خو دا هرڅه په یو ښکاره کتاب (لوح محفوظ) کښے درج دی ، د پاره د

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

هغه کسانو ته | چه ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | ښه | هم دا کسان دی | چه د دوی د پاره | بخښنه ده

دے چه الله تعالیٰ اجر ورکړی هغه مؤمنانو له چه نیک کارونه کوی ، هم دا هغه خلق دی چه د دوی د پاره

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ

او روزی | د عزت | او کومو خلقو چه | کوشش وکړو | زمونږ په آیتونو کښے | د زړه کولو

مغفرت او د عزت روزی ده . او هغه خلق کومو چه زمونږ د آیتونو د ناکامه کولو کوشش وکړو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ⑤ وَيَرَى الَّذِينَ

هم دا کسان دی | چه د دوی د پاره | عذاب دے | له سزا | درد ورکوونکے نه | او وینی | هغه خلق کومو ته

هغوی له به د (رنګارنګ) سختئ نه ډک دردناک عذاب ورکولے شی . او کومو خلقو ته چه علم ورکړے

أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ

چه ورکړے شو | علم | هغه څیز | چه نازل شو | تا ته | ستا د رب له طرف نه | چه دا حق دے

شوے دے هغوی پوهیږی چه کوم (کلام) ستا د رب له طرف نه په تا نازل شوے دے هغه بالکل رښتینے دے

وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑥ وَقَالَ الَّذِينَ

او هغه ښائی | لاره (د الله) | چه غالب | او د حمد و ثنا لائق دے | او وائی | هغه خلق چه

او دا کلام (خلقو ته) لار ښائی د غالب او د تعریفونو لائق خدائے طرف ته . او کافرانو (یو بل ته) وویل

كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ

کافران دی | آیا موږ وښایو تاسو ته | هغه سړے | چه تاسو ته خبر درکوی | هر کله چه | تاسو ریزه ریزه کړے شئ

چه راشئ چه دا سړے درته وښایو چه هغه درته دا خبر درکوی چه څهٔ وخت تاسو ریزه ریزه شئ

كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑦ اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

په پوره ریزه ریزه کیدو سره | نو بیشکه تاسو به | سر دوباره راپیدا کیږئ | آیا دهٔ تړلی دی | په الله باندې

نو بیا به تاسو سر دوباره راپیدا کیږئ. آیا دهٔ په الله تعالیٰ باندې دروغ تړلی

كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

دروغ | یا په دهٔ | لیونتوب دے | بلکه | هغه خلق چه | یقین نهٔ کوی | په آخرت باندې

دی او کهٔ لیونے شوے دے؟ (نه) بلکه هغه خلق کوم چه په آخرت باندې یقین نهٔ لری

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ⑧ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

په عذاب کښے | او په ګمراهئ | لرے کښے دی | آیا دوی کتلی نهٔ دی | طرف د هغه څهٔ ته | چه د دوئ په وړاندې دی

هغوئ په عذاب کښے او په ورده ګمراهئ کښے پراته دی. آیا دوئ آسمان او زمکے ته نهٔ دی

وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ

او څهٔ چه | د دوی نه وروستو دی | له آسمان | او زمکے نه | کهٔ چرے موږ وغواړو | نو ښخوو به کړو موږ

کتلی چه د دوئ نه وړاندې او وروستو خوارهٔ شوی دی، کهٔ چرے موږ وغواړو نو دوئ به

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ

دوی | په زمکه کښے | یا به موږ وغورزوو | په دوئ باندې | ټکړے | له آسمان نه | بیشکه

په زمکه کښے ښخ کړو یا به په دوئ له آسمان نه ټکړے راوغورزوو. یقیناً په

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ

په دے کښے | نخښه ده | د پاره د هر | بنده | رجوع کوونکی | او بیشکه | موږ ورکړے وو | داؤد ته

دے کښے د عبرت نخښه ده د هغه بنده د پاره چه الله طرف ته رجوع کوی. او یقیناً موږ داؤد ته خپل نعمتونه

مِنَّا فَضْلًا ۭ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا

له خپل طرفه | فضیلت | اے غرونو! | تسبیح کوئ | د دهٔ سره | او (اے) مارغانو (تاسو هم) | او نرمه کړله موږ

ورکړی وو (او حکم مو ورکړو چه) اے غرونو! داؤد سره تسبیح لولئ او مارغانو ته هم دا حکم وو او موږ دهٔ د

لَهُ الْحَدِيْدَ ⑩ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

دهٔ د پاره اوسپنه | چه | جوړے کړه | کشاده زغرے | او اندازه ساته | په (کړو) جوړولو کښے

پاره اوسپنه نرمه کړه او (حکم مو ورکړو) چه پوره پوره زغرے جوړوئ او د کړو جوړولو اندازه مقرر کړئ

وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑪ وَلِسُلَيْمٰنَ

او عمل کوئ | نیک | بیشکه زهٔ | هغه څهٔ ته | چه تاسو کوئ | ګورم | او سلیمان د پاره (موږ تابع کړله)

او ښهٔ عملونه کوئ بیشکه زهٔ ستاسو عملونه وینم ګورم. او موږ هوا د سلیمان

الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَأَسَلْنَا

او بیولے وہ مونږ | د یوے میاشتے (سفر) | او د ماښام تلل (هم) | د یوے میاشتے (سفر دی) | د ګهیځ سحره تلل | هوا

تابع کړلے چه سحر به ئے هم د میاشتے هومره منزل کولو او ماښام به ئے هم د میاشتے هومره منزل کولو او مونږ د

لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ

د دهٔ په وړاندې | (داسے وو) چه کار به ئے کولو | (څخه) | او له پیریانو نه | د (ویلے شوے) تانبے | چینه | دهٔ د پاره

هغهٔ د پاره د ویلے شوے تانبے چینه جاری کړله او څخه پیریان داسے وو چه د هغهٔ په وړاندې به ئے د خدائے پاک په

بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ

په حکم | د رب د دهٔ | او څوک چه | واوړی | له دوی نه | زمونږ له حکم نه | نو مونږ به ورته څکوو

حکم کار خدمت کولو او که څوک په دوی کښے زمونږ د حکم (یعنی اطاعت د سلیمان) نه کوږ شی نو مونږ به هغهٔ ته

مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحَارِيبَ

دنګ دنګ ځایونه | هغه څهٔ چه دهٔ به غوښتل | دهٔ د پاره | دوی به جوړول | د دوزخ نه | له عذاب

د جهنم د عذاب مزه وڅکوو . دے پیریانو به سلیمانؑ له د دهٔ د مرضئ څیزونه جوړول لکه دنګ دنګ ځایونه

وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا

عمل کوئ | کلک په ځائے پراته | او دیګونه | په شان د تالابونو | او خانګونه | او تصویرونه

او تصویرونه او د تالاب غونډې لوئے لوئے خانګونه او لوئے لوئے دیګونه چه (هم په یو ځائے به) پراته وو . اے د داؤد

آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا

بیا هر کله چه | شکر کوونکی | زما له بندګانو نه | او لږ دی | د شکر | اے آل د داؤد

کورنئ (د الله تعالیٰ) شکر په ځائے راوړئ او زما په بندګانو کښے شکر کوونکی ډیر کم دی . نو څهٔ وخت چه

قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ

یو وینهٔ (چینجی) | مګر | د دهٔ د مرګ | (نی پته ورنه کړه دوی ته | د مرګ | په دهٔ | حکم جاری کړو مونږ

مونږ په هغهٔ د مرګ حکم جاری کړو نو هغوئ ته بل چا نهٔ خو یو وینهٔ (چینجی) د مرګ پته ورکړه چه د

تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا

وے دوی | که چرے | پیریانو ته | نو ښکاره شوه | د پرېوتلو | بیا هر کله چه | امسا د دهٔ | چه خوړلے

هغهٔ امساے خوړله ، نو څهٔ وخت چه هغه راپرېوتلو نو پیریانو ته ښکاره شوه ، چه که چرے مونږ د غیبو

يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

د ذلت | په عذاب کښے | نو نهٔ به وو دوی پراته | په غیبو | پوهه

په کارونو خبر وے ، نو په دے ذلیل عذاب کښے به (دومره موده) پراته نهٔ وے .

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ

دوه باغونه | یوه نخښه | د دوی په ځائے د اوسیدو کښے | (قوم د) سبا د پاره | وه | بیشکه

بیشکه د سبا د قوم د پاره د دوی په آبادئ کښے (د الله تعالیٰ) نخښے وے چه د دے ښی او ګس

عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ۬ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ

له ښي طرف نه او له کس طرف نه | خورئ تاسو | له رزق نه | دَ رب خپل | او شکر کوئ | دَ دهٔ | ښار دے

طرف ته دوه باغونه (بوارهٔ) وو (او اجازت وو چه) دَ خپل رب درکړے رزق خورئ او دَ هغهٔ شکر کوئ ـــ دا (ستاسو ښار) پاکیزه

طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

پاکیزه | او رب دے | بخښونکے | پس دوی مخ واړولو | نو راولیږلو مونږ | په دوی باندې

ښار دے او (ستاسو رب) بخښونکے رب دے. نو هغوئ زمونږ دَ حکم نه مخ واړولو نو مونږ په هغوئ باندې دَ زور

سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ

سیلاب | دَ زور | او په بدل کښې ورکړله مونږ دوی ته | په ځائے دوؤ باغونو دَ دوی | دوه باغونه نور | چه دَ دے میوه وه

سیلاب راپریښودو او دَ دواړو اړخونو دَ (ګنړو ګورو) باغونو په بدل کښې مو ورته داسے باغونه ورکړل چه

خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ

بے خونده | او اوښ دَ غز | او څه | (اوښی) دَ بیرے | لږ شان | دا

بے خونده میوے او غزونو او لږے غونډے دَ بیرو جاړے په کښې ولاړے وے دا مونږ ته

جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْۤ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿١٧﴾

سزا ورکړے وه مونږ دوی ته | په وجه دَ دوی دَ ناشکرئ | او نهٔ | ورکوو مونږ سزا | مګر | ناشکرو ته

دَ ناشکرئ بدله ورکړه. او مونږ داسے سزا ګانے فقط ناشکرو خلقو له ورکوو.

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى

او جوړکړی وو مونږ | په مینځ دَ دوی | او په مینځ دَ هغه کلو کښې | چه برکت اچولے وو مونږ | په هغے کښې | کلی

او مونږ دَ هغوئ دَ ملک او دَ هغو کلو ترمینځه چه برکتونه مو په کښې ایښی وو نور ډیر کلی آباد کړی وو چه ځرګند

ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ

چه ښکاره وو | او اندازه مقرر کړے وه مونږ | په هغے کښې | دَ تګ راتګ | روان اوسئ | په دے کښې | دَ شپے

پراته وو او په هغے کښې مو دَ تګ راتګ (مسافت) اندازه مقرر کړے وه، چه بے غمه او بے فکره په کښې شپه

وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا

او دَ ورځے | په امن سره | پس دوی دوئیل | اے زمونږ ربه! | لرے واټن پیدا کړه | زمونږ دَ سفرونو په مینځ کښې

او ورځ تګ راتګ کوئ. نو هغوئ دوئیل چه اے زمونږ ربه! زمونږ دا سفرونه لرے لرے او اوږدے کړه!

وَظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ

او دوی ظلم وکړو | په ځانونو خپلو | پس جوړکړل مونږ دوی | افسانے | او ټوټے ټوټے کړل مونږ دوی | په پوره ټوټے کولو سره

او په خپل ځان ئے زیاتے وکړو. نو مونږ ترے نه قیصئ جوړے کړے او ښوارهٔ وارهٔ مو کړل

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ

بیشکه | په دے کښې | نخښے دی | دَ پاره دَ هر صبر کوونکی | شکر کوونکی | او بیشکه | رښتیا پیا موندلو

په دے واقعه کښې هر صبر کوونکی او شکر کوونکی انسان دَ پاره (دَ عبرت) نخښے دی. او شیطان دَ هغوئ په حقله

عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۰﴾

په دوی باندې | شیطان | خپل ګمان | پس د ګې پیروی وکړه ددهٔ | سیوا | د یوې ډلې | له مؤمنانو نه

خپل (د ګمراهئ) ګمان صحیح بیا موند و نو د ایمان اره د یو ټولي نه بغیر نور ټول خلق د هغهٔ په لاره روان شول .

وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ

او نهٔ | وه | د دهٔ | په دوی باندې | څهٔ غلبه | مګر | چه مونږ معلوم کړو | چه څوک یقین کوی

او د شیطان په هغوئ باندې نور هیڅ وس نهٔ رسیدو ، مګر د دې (امتحان) د پاره چه مونږ هغه خلق کوم چه په

بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ شَكٍّ ؕ وَرَبُّكَ

په آخرت باندې | له هغه چا نه | چه هغه | له دے نه | په شک کښې دی | او ستا رب

آخرت یقین لری د هغه خلقو نه (جدا) ښکاره کړو څوک چه په دے کښې شک کوی ، او ستا رب د هر څیز

ع ۲/۱۲ ۸

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿۲۱﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ

په هر څیز باندې | نګهبان دے | دوایه | و بلئ | هغه کسان چه | تاسو ئې ګمان کوئ

نګران دے . (اے پیغمبره!) ته ورته و وایه چه تاسو د الله تعالیٰ نه بغیر په بل چا د خدائی ګمان

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا

سیوا د الله نه | چه مالکان نهٔ دی دوی | د وزن | د یوے ذرے | په آسمانونو کښې | او نهٔ

کوئ هغوئ ټول را وبلئ ، هغوئ خو په آسمانونو او زمکه کښې د ذرے برابر اختیار هم نهٔ

فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ

په زمکه کښې | او نشته دے د دوی | په دواړو کښې | څهٔ شرکت | او نشته دے | د الله | له دوی نه

لری ، او نهٔ د هغوئ په دے کښې څهٔ حصه شته ، او نهٔ په هغوئ کښې څوک د الله تعالیٰ سره

مِّنْ ظَهِيْرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ

څوک مدد ګار | او فائده به نهٔ ورکوی | سفارش | الله سره | مګر | هغه چا ته | چا د پاره چه د ې اجازت ورکړه

امداد کونکے شی . او د الله تعالیٰ په دربار کښې سفارش نه هیڅ فائده نهٔ ورکوی خو د چا په حقله چه هغهٔ اجازت

حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ

تر دے چه | هر کله (هیبت) لرے کړے شی | د دوی د زړونو نه | (نو) وائی | چه څهٔ | و فرمائیل | ستاسو رب

ورکوی تر دے چه څهٔ وخت د هغوئ د زړونو نه هیبت کم شی نو د یو بل نه تپوس کوی چه ستاسو رب څهٔ حکم ورکړے دے؟

قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۲۳﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ

دوی وائی | حقه (خبره) | او هم دے | عالیشان | د ټولو نه لوئے | دوایه | څوک | روزی درکوی تاسو ته

هغوئ ورته وائی چه د حقه خبره ، او دے ډیر اوچت د ټولو نه لوئے دے . (اے پیغمبره!) ته تپوس وکړه چه تاسو له د آسمان

مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى

له آسمانونو نه | او زمکے نه | دوایه | الله | او بیشکه مونږ | یا تاسو | په هدایت یو

او د زمکے (دواړو) نه څوک روزی درکوی؟ وئې و وایه چه الله (روزی درکوی) او بیشکه مونږ یا تاسو یا خو په سمه لاره روان یو

أَوْ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُل لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا

يا | په ګمراهئ | ښکاره کښې | ووایه | تپوس به نه شي کیدی له تاسونه | د هغې په حقله | چه مونږ جرم وکړو

يا په ښکاره ګمراهئ کښې یو . تهٔ ورته ووایه چه تاسونه به زمونږ د جرمونو په حقله تپوس نهٔ کیږی اونهٔ

وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا

اونهٔ به له مونږ نه تپوس کولے شي | د هغه څهٔ | چه کوئ ئے تاسو | ووایه | جمع به کړي | مونږ | زمونږ رب

به مونږ نه ستاسو د اعمالو (په باره کښې) تپوس کیږی. تهٔ ورته ووایه چه زمونږ رب به ټول را جمع کړی نو بیا به

ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ

بیا به فیصله وکړی | زمونږ په مینځ کښې | په انصاف سره | او دے | لوئے فیصله کوونکے | پوهه دے . | ووایه

زمونږ تر مینځه سمه روغه فیصله وکړی او هغه په فیصله کولو کښې ډیر ښهٔ په هرڅهٔ پوهه دے . تهٔ ورته ووایه

أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ

وښایئ ماته | هغه خلق چه | جوړ کړی دی تا ګڼلی | ده سره | شریکان | هیڅکله نه | بلکه | هم دے دے | الله

چه لږ ماته خو هغه شریکان وښایئ چه تاسو د الله تعالیٰ سره یو ځائے کړی دی نا هیڅ نه . بلکه الله تعالیٰ یوازے هغه دے

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا

غالب | د حکمت خاوند | او نهٔ یو ئے رالیږلے مونږ ته | مګر | ټولو انسانانو طرف ته | زیرے ورکوونکے

چه ډیر زبردست او د حکمت خاوند دے. او (اے نبی!) مونږ ته ټولو خلقو د پاره (د جنت) زیرے ورکوونکے او (د عذاب نه

وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

او ویروونکے | او لیکن | اکثر | خلق | نهٔ پوهیږی | او دوی وائی چه | کله به (پوره کیږی)

ویروونکے جوړ کړے لیږلے یئے. خو اکثر خلق په دے خبرے نهٔ پوهیږی . او دوی وائی چه دا (د قیامت) وعده

هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ

دا | وعده | که چرے | یئ تاسو | رښتیا ویونکی | ووایه | تاسو د پاره | وعده ده | د هغه ورځے

به کله پوره کیږی که چرے تاسو رښتینی یئ . ؟ تهٔ ورته ووایه چه تاسو سره د یوے داسے ورځے وعده

لَّا تَسْتَـْٔخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

چه تاسو به وروسته کیدے نه شئ | له هغه نه | یو ساعت | او نهٔ به | تاسو وړاندې شئ | او وائی | کوم خلق چه

ده چه نهٔ به ترے نه یو ساعت وروسته کیدے شئ او نهٔ به ترے نه مخکښے کیدے شئ. او دا کافران

كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْءَانِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

کافران دی | چه مونږ به هیڅکله ایمان نهٔ راوړو | په دے قرآن باندې | او نهٔ | په هغه (کتاب) باندې | چه له دے نه وړاندې دے

وائی چه مونږ به هیڅکله په دے قرآن باندې ایمان رانهٔ وړو او نهٔ په هغه کتابونو چه د دے نه وړاندې راغلی دی

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ الظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ

او کاش ! | تهٔ وګورې | هغه وخت چه ظالمان به | ودرولے شی | د خپل رب په وړاندې | اچوی به

او که تهٔ هغه وخت وګورے څهٔ وخت چه دا ظالمان به خپل رب ته مخامخ ودرولے شی ، په یو بل باندې به

بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ۨ الْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا

یو له دوی نه | په بل باندې | خبره (الزام) | وائي به | هغه خلق چه | چه کمزوري ګڼلے شوي وو

الزامونه وراړوي ، کمزوري خلق به غټانو خلقو ته دا وائي

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِيْنَ

هغو کسانو ته | چه کبرژن وُو | که چیرے تاسو نه وے | نو موږ به ضرور وُو | ایمان والا | وُبه وائي | هغه خلق چه

چه کهٔ چیرے تاسو موجود نهٔ وے نو موږ به ضرور ایمان راوړے وو . نو غټان به

اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى

کبرژن وُو | هغه کسانو ته | چه کمزوري ګڼلے شوي وو | آیا موږ | منع کړي وئ تاسو | له هدایت نه

کمزورو ته جواب ورکړي . چه آیا تاسو موږ د هدایت قبلولو نه منع کړي وئ

بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا

پس له هغه | چه هغه راغلے تاسو ته | بلکه | وئ تاسو | مجرمان | او وُبه وائي | هغه خلق | چه کمزوري وو

څهٔ وخت چه هدایت تاسو ته راغلے وو؟ نابلکه تاسو په خپله قصور کړے وو . او کمزوري خلق به دغه

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ

هغه خلقو ته | چه کبرژن وو | (نه) بلکه | مکر | د شپے | او د ورځے | هرکله چه به | تاسو موږ ته حکم کولو

غټانو ته ووائي چه (داخو) ستاسو د صبا بیګا مکرونو موږ منع کړي وو چه تاسو به راته (هر

اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا

چه موږ انکار وکړو | د الله | او موږ مقرر کړو | دهٔ د پاره | شریکان | او دوی به پټوي | پښیمانتیا | هرکله چه

وخت) ویناګانے کولے چه موږ د الله نه انکار وکړو او هغهٔ له د شریکان پیدا کړو ، او دغه خلق چه عذاب ووینی نو خپله

رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ

دوی ووینی | عذاب | او وابه چوو موږ | طوقونه | په څټونو کښے | د هغه کسانو | چه کافران دي | نهٔ به

پښیماني به پټوي او موږ به د هغو خلقو په غاړو کښے طوقونه واچوو کوم چه کفر وکړو ، دوی ته به هم

يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ

بدله ورکولے شي دوي ته | مګر | د هغه څهٔ | چه دوي به کول | او نهٔ دے لیږلے موږ | په یو کلي کښے | څوک ویروونکے

د هغو عملونو سزا ملاویږي کوم چه به دوئ کړي وي . او موږ چه هر چرے یو کلي ته څوک ویروونکے ورلیږلے دے

اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

مګر | ویل به | خوشحاله خلقو د هغه کلي | بیشکه موږ | د هغه څهٔ نه | چه رالیږلے شوي یئ تاسو په هغے | منکر یُو

نو د هغه ځائے مالدارو داویلي دي چه موږ خو ستاسو د راوړلو حکمونو نه انکاریان یُو .

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٥﴾

او دوي ووئیل | چه موږ | زیات یُو | په مال | او اولاد کښے | او موږ له به عذاب نهٔ شي راکولے

او هغوئ داهم وئیلي دي چه موږ د مال او اولاد په لحاظ سره تاسو نه ډیر زیات یُو او موږ له به هیڅ عذاب نهٔ شي راکولے

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ

ووايه | بيشكه | زمارب | كشاده كوي | روزي | چاته چه | وغواړي | او تنګوي

ته ورته ووايه چه زما رب ځان ته چه څوک وغواړي نو روزي ورله فراخه کړي يا (روزي ورله) تنګه کړي

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَ لَآ اَوْلَادُكُمْ

او ليکن | اکثر | خلق | نه پوهيږي | او نه دي مالونه ستاسو | او | نه اولاد ستاسو

خو اکثر خلق (په دے خبره) نه پوهيږي . او ستاسو دا مالونه او ستاسو دا اولاد تاسو زموږ

بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

(داسے) چه هغه | تاسو نږدے کړي | موږ ته | په قربت کښے | مګر | څوک چه | ايمان راوړي | او عمل ئے وکړو | نيک

په دربار کښے نږدے کولے نه شي ، البته هغه خلق چه ايمان راوړي او هغوئ نيک عمل هم وکړي

فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَ هُمْ

پس دغه چا لره ده | چه دوي د پاره | بدله ده | غبرګه | د هغه څه | چه دوي وکړو | او | دوي به

نو هغوئ ته به د خپل عمل دوچنده بدله ورکولے شي ، او هغوئ به (د جنت)

فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا

په بالاخانو کښے | په امن وي | او کوم خلق چه | کوشش کوي | زموږ (د) آيتونو (په معامله) کښے

په بالاخانو کښے په امن او امان سره وي . او هغه خلق چه زموږ د آيتونو د ناکامه کولو کوشش

مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ

زموږ د عاجزه کولو | هم دا خلق به | په عذاب کښے | حاضر کړے شي | ووايه | بيشکه | زمارب

کوي نو دا ے خلق به عذاب ته ورحاضر کړے شي . ووايه چه زمارب په خپلو

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ

فراخه کوي | روزي | چا د پاره | چه ئے وغواړي | له خپلو بندګانو نه | او تنګوي | هغه د پاره | او څه چه

بندګانو کښے چه د چا د پاره وغواړي روزي فراخه کوي او چا د پاره چه وغواړي تنګوي ئے ، او څه چه تاسو (د

اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

تاسو خرچ کوئ | له څه څيز نه | نو دے | د هغې بدله ورکوي | او دے | د ټولو نه بهتر | رزق ورکوونکے دے

الله تعالیٰ په لاره کښے) خرچ کوئ نو هغه به د دے بدله درکوي او هغه ډير بهتر روزي ورکوونکے دے .

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ

او په کومه ورځ | چه ئے جمع کړي دوي | ټول | بيا به | وفرمائي | فرښتو ته | آيا هم دا دي

او په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دوي ټول راجمع کړي نو فرښتو نه به پوښتنه وکړي چه آيا دے خلقو به

اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا

(چه) ستاسو | عبادت به کولو دوي | دوي به ووائي | ته پاک يئے | ته | زموږ دوست يئے

ستاسو عبادت کولو ؟ هغوئ به ووائي چه (اے ربه!) ته پاک يئے زموږ تعلق خو تاسره دے دوئ

مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ

په ځلئ د دوی | بلکه | دوی به عبادت کولو | د پیریانو | اکثر له دوی نه

سره نه دے . واقعه دا ده چه دوی خو به د پیریانو عبادت کولو ، په دوی کښې اکثرو په

بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا

په دوی ایمان لرلو | پس نن | مالکان نه دی | څوک په تاسو کښې | بل د پاره | د څه نفع

دے (پیریانو) ایمان لرلو ؛ پس نن ورځ په تاسو کښې څوک یو بل ته د نفع یا نقصان رسولو اختیار

وَّلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ

او نه د نقصان | او مونږ به وایو | هغو خلقو ته | چه ظلم ئے وکړو | څکئ تاسو | عذاب | د دوزخ

نه لري . او مونږ به ظالمو ته وایو چه د دے اور د عذاب مزه وڅکئ کوم

الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ

هغه چه تاسو به هغه | دروغ ګڼړلو | او هر کله چه لوستلے شي | په دوی باندې | زمونږ آیتونه | روښانه

چه به تاسو دروغ ګڼړلو . او هر کله چه به د دوی په وړاندې زمونږ واضح آیتونه لوستلے شول

قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا

نو دوی وائي | چه نه دے دا (څوک) | مګر | یو سړے | چه غواړي | چه منع کړي تاسو | له هغه څه نه

نو دوی به ویل چه دا (پیغمبر خو) یو داسے سړے دے چه تاسو د هغه بتانو نه منع کوي ، د کوم چه به

كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ

چه عبادت به ئے کولو | پلارانو ستاسو | او دوی وائي | چه نه دے دا (قرآن) | مګر | دروغ | تړلے شوے

ستاسو پلار نیکه عبادت کولو او وائي دا (کلام) خو جوړ شوے دروغ دے .

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا

او وائي | کوم چه | کافران دي | حق خبرے ته | هر کله چه | راغله دوی ته | نه دے دا | مګر

او کله وخت چه کافرانو ته حق راورسیدو نو دوی دا ویل چه دا خو یو ښکاره

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ

جادو | ښکاره | او نه دے ورکړے مونږ دوی ته | څه کتاب | چه دوی لوستلے هغه | او نه دے لیږلے مونږ

جادو دے . او مونږ دوی ته داسے (آسماني الهامي) کتابونه نه وو ورکړي چه کوم دوی به لوستل او مونږ

اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ

د دوی طرف ته | له تا نه وړاندې | څوک ویروونکے | او دروغ ګڼړلے وو | هغه خلقو چه | وړاندې له دوی نه وو

ستا نه وړاندې دوی ته هیڅوک ویروونکے لیږلے نه وو . او (د دغه) د دوی نه مخکنو خلقو هم (پیغمبران) دروغژن ګڼړل

وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۣ

او دا خلق نه دي رسیدلي | لسمې حصې ته | د هغه څه | چه ورکړي وو مونږ دوی ته | پس دوی دروغ وګڼړل | زما پیغمبران

وو او مونږ چه هغوی ته څه ورکړي وو نو دوی د هغې په لسمه برخه هم نه دي رسیدلي خو هغوی زما پیغمبران دروغژن وګڼړل

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۵﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا ع ۵

پس څنګه | شو | عذاب زما | ووایه | بیشکه | زهٔ نصیحت کوم تاسو ته | صرف د یوې خبرې | چه تاسو ودریږئ

نو زما د طرف نه پرے څنګه عذاب راغے۔ اے پیغمبره! ووایه چه زهٔ مو په یوه خبره پوهوم هغه دا چه تاسو خالص

لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۗ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ

الله د پاره | دوه دوه | او یو یو | بیا | تاسو فکر وکړئ | چه نشته دے په دے ملګری ستاسو | څهٔ لیونتوب

د الله د پاره ودریږئ دوه دوه او یو یو بیا فکر وکړئ چه ستاسو دا ملګرے (پیغمبر یقیناً) لیونے نهٔ دے ، دے

اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿۴۶﴾ قُلْ

نهٔ دے دے | مګر | یو ویروونکے | تاسو د پاره | وړاندې | له عذاب | سخت نه | ته ووایه

خو تاسو د سخت عذاب د راتلو نه وړاندې ویروونکے دے۔ ته ورته ووایه

مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا

هغه څهٔ | چه سوال مے کړے وی ما له تاسو | له اجرته | نو هغه | تاسو د پاره دے | نهٔ دے | زما اجر | مګر

چه کهٔ ما له تاسو نه څهٔ معاوضه غوښتے وی نو هغه ستاسو شوه۔ زما اجر خو بس د الله تعالیٰ په ذمه

عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۴۷﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ

په الله دے | او دے | په هر څيز باندې | ګواه دے | ووایه | بیشکه | زما رب

دے او هغه په هر څهٔ باندې پوره پوره خبر دے۔ ته ورته ووایه چه زما رب همیشه

يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۴۸﴾ قُلْ جَآءَ الْحَقُّ

غلبه ورکوی | حق له | دے ډیر ښهٔ پوهه د په پټو پټو خبرو | ووایه | چه راغے | حق

حق له غلبه ورکوی۔ د غیب په خبرو ډیر ښهٔ پوهه دے۔ ورته ووایه چه اوس حق راورسیدو

وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿۴۹﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ

او نهٔ په اول ځل پیدا کوی | باطل معبود | او نهٔ | په دوباره پیدا کوی | ووایه | کهٔ چرے بے لارے شم زهٔ

او باطل نهٔ پخوا څهٔ څيز وو او نهٔ اوس څهٔ حیثیت لری۔ ته ورته ووایه چه کهٔ زهٔ ګمراه یم نو د هغے

فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ

نو بیشکه | چه بے لارے کیږم به زهٔ | په خپل ځان | او کهٔ چرے | زهٔ په هدایت باندې یم | نو څنګه چه | وحی کوی | زما طرفته

وبال به یوازے په ما راپریوځی۔ او کهٔ زهٔ په سمه لاره روان یم نو دا د هغه وحی په وجه روان یم چه زما

رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿۵۰﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا

زما رب | بیشکه دے | اورېدونکے | نزدے دے | او کاش | ته ووینے | هر کله چه | دوی ووېریږی

رب زما طرفته رالیږلے ده هغه هر څهٔ اورې ډیر نزدے دے۔ او کهٔ ته دا خلق هغه وخت ووینے چه دوئی به ویریدل

فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿۵۱﴾ وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا

نو بچ به نهٔ شی | او دوی به ونیولے شی | د نزدے ځائے نه | او دوی به وائی | مونږ ایمان راوړے دے

ګرځی نو خلاصیدے به نهٔ شی او د نزدے خوا نه شا به راونیولے شی او دا به وائی چه (بس) مونږ په دے دین

بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾ وَّ

په دې | او چرته (ممکن دي) | دوی د پاره | حاصلول (د ایمان) | د دومره لرې ځائې نه | حال دا چې

بانله ایمان راوړو، خو اوس د دومره لرې ځائې نه د دوی لاس چرته ور رسیدے شو؟ حال دا دے

قَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ

دوی انکار کړے وو | د دې | له دے نه وړاندې (په دنیا کښې) | او دوی غورزول (خیالی غشی) | بې لیدلو

چه دوی ترے نه مخوا راسے انکار کړو. او دوی د لرے نه بې لیدلو خیالی غشی

مِنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ

د لرې ځائې نه | او رکاوټ به واچولے شی | د دوی په مینځ کښې | او په مینځ | د هغه څه کښې | چه دوی به خوښتل

ویشتل. او د دوی او د دوی د خواهشونو ترمینځه به یو دیوال ودرولے شی.

كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوْا فِيْ شَكٍّ مُّرِيْبٍ ﴿٥٤﴾

لکه څنګه | چه شوی وو | د دوی غوندې خلقو سره | له دې نه وړاندې | بیشکه دوی | ؤ | په شک | قوی کښې

لکه څنګه چه د دے نه وړاندې د دوی غوندې خلقو سره شوے دے او هغوی هم د دوی په شان په بنکاره شک کښې پراته وو

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سورة فاطر په مکه کښې نازل شوې او په دې | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | کښې ٤٥ آیتونه او ٥ رکوع ګانې دي

د الله تعالیٰ په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ

ټول تعریفونه | الله لره دی | چه پیدا کوونکے | د آسمانونو | او زمکے دے | جوړوونکے | د فرښتو

ټول تعریفونه یوازے الله پاک له ښائی چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړل، او فرښتے ئے خپل پیغام رسونکے

رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۗ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ

پیغام رسونکے | د وزرو والا | دوه دوه | درے درے | او څلور څلور | زیاتوی | په پیدا وښت کښې

جوړے کړے چه دوه دوه او درے درے او څلور څلور بازو لرونکی ئے دی. هغه چه د چا په خلقه

مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ

څه چه ئې وغواړی | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قادر دے | څه چه پرانیزی | الله

وغواړی نو په پیدا وښت کښے ئے (د نورو نه) زیات کړی. بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څه قدرت لری، الله تعالیٰ چه د خلقو د پاره

لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ

خلقو د پاره | له رحمت نه | پس څوک بندوونکے نشته | د هغے | او څه چه ئے بند کړی | نو څوک لیږونکے نشته

(د) رحمت (دروازه) پرانیزی نو هغه هیڅوک بندولے نه شی او کوم څیز چه هغه بند کړی نو بیائے څوک

لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

د دے | پس له ده نه | او دے | غالب | د حکمت خاوند دے | اے خلقو!

جاری کولے نه شی، او هغه غالب د حکمتونو خاوند دے. اے خلقو!

اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ؕ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ

یاد کړئ | نعمت | دَ الله | په خپل ځان | آیا | څوک پیدا کوونکے شته دے | سیوا

په تاسو چه دَ الله تعالیٰ کوم احسانونه شوی دی هغه یادساتئ . آیا دَ الله تعالیٰ نه بغیر بل څوک خالق شته

اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ لَآ اِلٰهَ

دَ الله نه | چه روزی درکوی تاسو ته | له آسمان نه | او زمکے نه | څوک بل معبود نشته

چه تاسو ته دَ آسمان او دَ زمکے نه روزی دررسوی ؟ دَ هغهٔ نه سیوا بل

اِلَّا هُوَ ۫ۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ

سیوا دَ هغهٔ نه | نو کوم خوا | تاسو اړولی روان یئ | او که دوی تا دروغژن گڼړی | نو بیشکه دروغژن گڼړلے شوی دی

معبود نشته نو دا تاسو کوم طرف ته اړولی روان یئ ؟ او (اے نبی!) که دوئی تا دروغژن وگڼړی نو تا نه

رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

پیغمبران | له تا نه وړاندې (هم) | او الله طرف ته به | واپس کولی شی | ټول کارونه | اے خلقو !

وړاندې هم پیغمبران دروغژن گڼړلے شوی دی او آخر ټول معاملے به الله تعالیٰ ته پیښې ته ورځی اے خلقو !

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ٚ

بیشکه | وعده | دَ الله | رښتینې ده | پس په دوکه کښے دِ وانه چوی تاسو | ژوند | دَ دُنیا

دَ الله تعالیٰ وعده بالکل رښتینې ده ، نو دَ دُنیا (دالږ) ژوند مو خطا نهٔ کړی

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ

او دوکه دِ نه کړی تاسو له | دَ الله په حقله | دوکه باز (شیطان) | بیشکه | شیطان | ستاسو | دښمن دے

او نه دَ الله تعالیٰ په حقله دوکه باز (شیطان) تاسو له دوکه درکړی ، یقیناً شیطان ستاسو ښکاره دښمن دے

فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ؕ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ

نو تاسو ئے وگڼړئ | دُښمن | بیشکه دے بلی | خپل ډلے | دَپاره دَ دے چه شی دوی | اهل

نو تاسو ئے (همیشه) دُښمن گڼړئ ، هغه خو (بلکیا دے) خپل ډلے په دے غرض رابلی چه په دوزخ کښے ئے

السَّعِيْرِ ﴿٦﴾ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ۬ وَالَّذِيْنَ

دَ دوزخ | کوموخلقو چه | کفر وکړو | دوی دَپاره دے | عذاب | سخت | او کوموخلقو چه

ستی کړی . هغه خلق کومو چه کفر اختیار کړو هغوئی دَپاره سخت عذاب (مقرر) دے او چا چه ایمان

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ ع اَفَمَنْ ع ١ / ١٢

ایمان راوړو | او عمل ئے وکړو نیک | هغوئی دَپاره ده | بخښنه | او اجر | ډیر لوئے | پس آیا هغه کس

راوړے دے او دَ نیکئ کارونه کوی ، هغوئی دَ پاره بخښنه او ډیر غټ اجر (تیار) دے . آیا چا ته چه خپل

زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ

چه ښائسته کړے شودهٔ ته | خراب | عمل دَ دهٔ | پس دهٔ وليدلو هغه | ښهٔ | نو بیشکه | الله | گمراه کوی | هغه څوک

بد عمل ښائسته ښکاره شو او هغه ئے دَ نیک عمل گمان وکړو (نو هغه دَ نیکانو برابریدلی شی ؟) الله چه دَ چا په حقله وغواړی

يَشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
چه ئې وغواړي | او لاره ښائي | چا ته چه | ئې وغواړي | پس لاړه دې نه شي | ستا ځان | په دوی باندې
ئې ګمراه کړي او چه ئې چا ته په حقله ئې وغواړي نو په سمه لاره ئې روان کړي، پس ته په دوی باندې په افسوس کولو کښې

حَسَرٰتٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ ۢبِمَا يَصْنَعُوْنَ ۸ وَاللّٰهُ الَّذِيْۤ
له افسوس نه | بیشکه | الله | پوهه دے | په هغه څه | چه دوی ئې کوی | او (هم) الله دے | هغه چه
ځان ورنه ګرځه، بیشکه الله تعالیٰ د دوی په کارونو باندې ښه خبر دے. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ
لیږی | هوا ګانې | پس هغه اوچتوی | وریځې | نو موږ ئې روانه کړو دا | طرف د ښار | مړ ته
بادونه رالیږی، نو هغه وریځې راپورته کړی، نو موږ ئې مړے (اوچ) مزکے ته ورولیږو

فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۹ مَنْ
بیا موږ ژوندی کړو | په دے سره | زمکه | پس د مړه کیدو نه | دغه شان دی | دوباره راپورته کیدل | څوک چه
نو زمکه پرے د مرګ نه پس بیا راژوندۍ کړو، هم دغسے به (ستاسو) مړو دوباره ژوندون کیږی څوک چه

كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۗ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
غواړی | عزت | نو الله دپاره ئې | عزت | ټول | طرف د هغه ته | خیژی | خبرے
عزت غواړی نو ټول عزت یوازے الله تعالیٰ څخه دے. ښه کلام الله تعالیٰ طرف ته برته خیژی.

الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۗ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ
پاکیزه | او عمل | نیک | برته اوچتوی دا | او کوم خلق چه | تدبیرونه کوی | بد
او ښه کارونه هغه کلام مخ په برته خیژوی او څوک چه ناکاره فریبونه جوړوی

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ۱۰ وَاللّٰهُ
دوی دپاره دے | عذاب | سخت | او تدبیر | د دے خلقو به | برباد وی | او الله
هغوی له سخت عذاب مقرر دے او د دے خلقو ټول تدبیرونه به برباد شی. او الله تعالیٰ

خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۗ
پیدا کړی تاسو | له خاورے نه | بیا | له نطفے نه | بیائے | جوړے کړی تاسو | جوړے
هغه ذات دے کوم چه تاسو د خاورے نه، بیائے د نطفے نه پیدا کړئ، بیائے جوړے جوړے کړئ

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۗ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ
او نه حامله کیږی | هیڅ ښځه | او نه زیږوی | مګر | د ده په علم | او نه بیا مړی عمر | څوک اوږد عمروالا
او هر کله چه د یوے ښځے حمل جوړیږی یا زیږون کیږی نو هغه ته ښه معلوم وی او نه د چا عمر زیاتیږی

وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖۤ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
او نه کمولے شی | له عمر د ده نه | مګر دا په کتاب کښے درج دی | بیشکه | دا (خبره) | الله دپاره
او نه د چا ژوندون کمیږی خو دا هر څه په لوح محفوظ کښے لیکلی پراته دی، دا ټول کارونه الله تعالیٰ ته

يَسِيرٌ ⑪ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ

آسانه ده | او نه دي برابر | دوه دریابونه | دا (یو) | خوږ | تنده ماتوونکی | چه خوشګوار دی

ډیر آسان دی او دواړه (قسم) دریابونه برابر نه دي ، یو (قسم) خوږ دے ، تنده ماتوي ، او څښل ئے خوشګوار

شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا

څښل ئے دے | او دا (بل) | مالګین | تریخ دے | او له هریو نه | تاسو خورئ | غوښه

دی . او (دویم قسم) مالګین او تریخ دے او له هریو نه تاسو تازه غوښه (د کبانو وغیره)

طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ

تازه | او را وباسئ تاسو | کالي | چه تاسو اغوندئ هغه | او ته وینې | کشتۍ | په دے کښے

خورئ او کالي (موتي وغیره) را وباسئ چه تاسو ئے اغوندئ . او ته په کښے کشتۍ (او جهازونه) وینے چه

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ⑫ يُوْلِجُ

شلوونکے د اوبو | د پاره د دے چه ولټوئ تاسو | (روزي) له فضل د ده نه | او چه تاسو | شکر وکړئ | ننباسي

د اوبو سینه شلوي او وړاندې ځي د دے د پاره چه تاسو هغه پیدا کړئ روزي (ځان د پاره) ولټوئ او دا ځکه چه تاسو هغه شکر وکړئ ، هغه

الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

شپه | په ورځ کښے | او ننباسي | ورځ | په شپه کښے | او په کار ئے لګولی دی | نمر

شپه په ورځ کښے او ورځ په شپه کښے ورننباسي ، او نمر او سپوږمۍ ئے په کار

وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ

او سپوږمۍ | هریو | روان دے | یو وخت | مقرر پورے | هم دا دے الله | ستاسو رب

لګولی دي ، هر یو په تر ټاکلي مقرر نیټے پورے روان دی . هم دغه الله دے چه ستاسو رب دے

لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ

هم د ده ده | بادشاهي | او کوم چه | تاسو بلئ | بے له ده نه | دوی نه دي مالکان

بادشاهي هم د ده ده ، او د هغه نه بغیر چه تاسو چا بلنه کوئ نو هغوئ د قجورے د هډوکي د پاسه پردے د

مِنْ قِطْمِيْرٍ ⑬ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا

د قجورے د هډوکي د پوستکي | که چرے بلئ تاسو دوئ | (نو) دوئ نه اوري | بلنه ستاسو | او که چرے دوئ واوري هم

نري پوستکي قدر اختیار هم نه لري که تاسو ئے وبلئ نو هغوئ ستاسو بلنه هم نه اوري او (فرض کړه) که دوئ واوري

مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ

نو دوئ جواب نه درکوي | تاسو ته | او په ورځ | د قیامت به | دوئ انکار وکړي | ستاسو د شرک نه

هم نو دوئ به تاسو ته جواب نه شي درکولے او د قیامت په ورځ به ستاسو د شرک نه انکار وکړي او د سم خبردار (خدائے)

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ⑭ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ

او تا ته به خبر ورنه کړي څوک | په شان | د باخبره (الله) | اے خلقو ! | تاسو | محتاج یئ

غوندې بل هیڅوک به د سم خبر نه کړي . اے خلقو ! تاسو ټول د الله تعالی محتاج

إِلَى اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

دَ الله | او هم الله دے | بے حاجته | ستائیلے شوے | که چیرے ئے وغواړی | نو فنا به کړی تاسو

او الله تعالیٰ غنی او د خوبیانو خاوند دے . که هغه وغواړی نو تاسو به فنا کړی او یو بیا

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

او را به ولی | مخلوق | نوے | او نه دے | دا کار | په الله باندې | څه ګران

نوے مخلوق به را پیدا کړی . او دا کار الله تعالیٰ ته هیڅ ګران نه دے .

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا

او نه به اوچتوی | څوک اوچتونکے د بوج | بوج د بل چا | او که چیرے | وبلی | څوک بوج والا | طرف د بار خپل ته

او هیڅوک به د بل چا بار نه وړی . او که (فرض کړه) یو باروړونکے د خپل بار د اوچتولو د پاره

لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنْذِرُ

نو اوچت به نه کړے شی | له دغه بوج نه | هیڅ څیز | اګر که | وی | نزدے رشته دار | بیشکه | ته ویروے

څوک راوبلی نو یو څوک وزن به ترے نه هم اوچت نه کړے شی اګر که (نزدے) خپلوان ئے وی ! اے نبی ! ته خو بس دا ئے

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ

هغه خلق چه | ویریږی | له رب خپل نه | بے لیدلو | او قائموی | مونځ | او څوک چه

خلق ویروے شے چه د خپل رب نه بے لیدلو ویریږی . او د مونځونو پابندی کوی او څوک چه

تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي

پاک شو | نو بیشکه | دے پاکیږی | د خپل ځان د پاره | او د الله طرف ته دی | واپس تلل | او نه دی برابر

پاک شو نو د خپل ځان د پاره پاک شو . او الله تعالیٰ ته د هر چا پستنه تګ دے او یو روند او بل

الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ

روند | او بینا | او نه تیارے | او نه رڼا (برابر دی) | او نه سورے

د سترګو خاوند (دواړه) برابر کیدے نه شی ، او نه تیارے او رڼا یو شان کیدے شی . او نه (یخ) سورے او

وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ

او نه ګرم باد | او نه دی برابر | ژوندی | او نه | مړی | بیشکه | الله

(تود) نمر یو شان کیدے شی او نه ژوندی او مړی برابر کیدے شی . الله تعالیٰ چه د چا په

يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْتَ

آوروی | چا ته چه ئے وغواړی | او نه یئے ته | آورونکے | هغه چا ته چه | په قبرونو کښے دی | نه یئے ته

حقله وغواړی نو خبره ورته واوروی او ته په قبرونو کښے پرتو (مړو) ته خپل آواز آورولے نه شے . ته خو بس

إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ

مګر ویروونکے | بیشکه | مونږ را ولیږلے ته | په رښتینی دین | زیرے ورکوونکے | او ویروونکے

یو ویروونکے یئے ! مونږ ته د حق تعلیم سره زیرے ورکوونکے او ویروونکے رالیږلے یئے .

وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

او نهٔ دے هیڅ اُمت | مګر | تیر شوے دے | په هغے کښے | ویرونکے | او که چرے | دوی دروغژن وګڼړی تا

او دا سے یو اُمت نشته چه په کښے (دَ الله دَ نافرمانئ نه) ویرونکے نهٔ وی راغلے او که چرے دا خلق تا دروغژن

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

نو بیشکه | دروغژن ګڼړلی وو | هغه خلقو (هم) | چه له دوئ وړاندې وو | راغلل دوی ته | دَ دوی پیغمبران | په واضحه نخښو سره

ګڼړی نو کوم خلق چه دَ دوی نه وړاندې تیر شوی دی هغوئ هم دغه شان دروغژن ګڼړلی وو، هغوئ ته خپلو پیغمبرانو ښکاره

وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او په صحیفو سره | او په کتاب | روښانه سره | بیا | ما ونیول | هغه خلق | چه منکر شول

معجزے، صحیفے او روښانه کتابونه راوړی وو. بیا کوم خلقو چه انکار وکړو ما هغوئ راونیول نو (دَ ګوره)

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ ع ٣ ١٢ ١٥

پس څنګه وو | زما عذاب | آیا تا نهٔ دی لیدلی چه | الله | راوړولے دی | له آسمان نه | اوبهٔ

بیا زما عذاب څنګه شو. آیا تا دے ته نهٔ دی لیدلی چه الله تعالیٰ دَ بره نه اوبهٔ راوُورولے.

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۭ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ

بیا راوُویستلے مونږ | په دے سره | میوے | (چه) مختلف دی | رنګونه دَ هغے | او له غرونو نه | حصے دی

بیا دَ هغے په ذریعه مونږ رنګ رنګ میوے راوزرغونے کړے، او دغے په غرونو کښے هم رنګ رنګ غرونه دی

بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

سپینے | او سرے | چه مختلف دی | رنګونه دَ هغے | او ډیرے تک توردی | او له خلقو نه

څهٔ سپین دی څهٔ سرهٔ دی چه دَ هغے هم قسم قسم رنګونه دی او څهٔ تک تور دی او دغه شان په بنیادمو

وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ۭ اِنَّمَا

او له ځناورو | او څاروو نه (هم) | چه مختلف دی | رنګونه دَ هغوئ | هم دغه شان | بیشکه

او په ځناورو او په څارووکښے هم څه داسے دی چه رنګونه ئے اول بدل دی، دَ الله تعالیٰ

يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾

ویریږی | دَ الله نه | دَ دهٔ له بندګانو نه | عالمان | بیشکه الله | غالب | ډیر بخښونکے دے

نه خو بس هغه بندګان ویره کوی چه پوهان دی. بیشکه چه الله تعالیٰ په هرڅه غالب، ډیر بخښونکے دے

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا

بیشکه | کوم خلق چه | تلاوت کوی | دَ کتاب | دَ الله | او قائموی | مونځ | او خرڅ کوی

بیشکه څوک چه دَ الله تعالیٰ دَ کتاب تلاوت کوی او دَ مونځ پابندی ساتی او زمونږ دَ ورکړی

مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٢٩﴾

له هغه څهٔ نه | چه ورکړل مونږ دوئ ته | پټ | او ښکاره | دوی اُمید لری | دَ تجارت | چه هیڅ کله به برباد نهٔ شی

رزق نه په پټه او په ښکاره خیرات نه کوی هغوئ دَ داسے تجارت اُمید لری چه هیچرے تاوان نهٔ کوی

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

چه الله پوره ورکړي دوی ته | اجرونه د دوی | او زیات ورکړي دوی ته | له خپل فضل نه | بیشکه دی | بخښونکے | قدردان دے.

دا ځکه کوي چه الله تعالیٰ هغوی ته (د خپل عمل) پوره پوره اجرونه ورکړي او په خپل فضل نور زیات ورکړي هغه بخښونکے قدردان

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا

او هغه څه چه | وحي مو وکړه | ستا طرف ته | له کتاب (قرآن) نه | هم دا دے حق | چه تصدیق کوونکے دے | د هغه څه

دے او مونږ چه تا ته دا کتاب د وحي په ذریعه رالیږلے دے دا بالکل حق (کتاب) دے او له دې نه وړاندې چه کوم کتابونه نازل

بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا

چه وړاندې له دهٔ نه دي | بیشکه الله | خپلو بندګانو نه | خبردار | بینا دے | بیا | مونږ وارثان جوړکړل

شوي دي د هغې تصدیق کوي. بیشکه الله تعالیٰ د خپلو بندګانو په حال ښه خبر دے هرڅهٔ وینی ګوری. بیا مونږ دا کتاب هغه بندګانو

الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ

د کتاب | هغه کوم چه | مونږ غوره کړل | له خپلو بندګانو نه | پس څوک له دوی نه | ظلم کوونکي دي

ته ورسولو چه مونږ په نورو بندګانو کښې غوره کړي وو، نو اوس څوک خو په خپل ځان زیاتے

لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

په خپل ځان | او څوک له دوی نه | میانه روي دي | وړاندې والے کوونکي دي | په نیکیو کښې

کوي، څوک په کښې میانه حال دي، او څوک په کښې د الله تعالیٰ په فضل سره په نیکئ کښې

بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

په حکم | د الله | هم دا دے | فضل | لوئے | باغونه | د همیشه پاتې کیدو

مخکښې په وړاندې روان دي، هم دا ډیر لوئے فضل دے. (د دوی د پاره) باغونه دي د همیشه اوسیدو

يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ

دوی به داخلیږی دې ته | اغوستلے به شي دوی ته | په دے کښې | باهوګان | د سرو | او ملغلرے

چه دوی به په کښې داخلیږی، هلته به ورته د سرو زرو کنګڼ او ملغلرے واچولے شي، او

وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ

او د دوی جامے به | په دې کښې | د ریښمو دي | او دوی به وائي | ټول تعریفونه | الله لره دي | هغه ذات چه | لرے یې کړو

هلته به د دوی لباس د ریښمو وي، او دا به وائي چه ټول تعریفونه الله تعالیٰ د پاره دي کوم چه له مونږ

عَنَّا الْحَزَنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا

له مونږ نه | غم | بیشکه | زمونږ رب | ډیر بخښونکے | قدردان دے | هغه ذات چه | راوستلو مونږ

نه غم لرے کړو، زمونږ رب یقیناً بخښونکے (او) قدردان دے. هغه ذات چه مونږ یې په خپل

دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا

کور د همیشه پاتې کیدو ته | په خپل فضل سره | نهٔ به رسیږي مونږ ته | په دې کښې | (څهٔ) تکلیف | او نهٔ به | رسیږي مونږ ته

فضل سره د همیشه اوسیدلو ځائے ته ورسولو، چه نهٔ به په کښې راته څهٔ تکلیف رارسي او نهٔ به ترسے نه

فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضَىٰ

په دې کښې | ستومانتي | او کوم خلق چه | کفر وکړو | هغوی د پاره | اور | د دوزخ دے | نه به خو قضا راځی

چرے ستړی کیږو. او خوک چه کافران شول هغوی له د دوزخ اور مقرر دے، نه به ورله اجل راځی

عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ

په دوی باندې | چه دوی مړه شي | او نه به سپک کړے شي | له دوی نه | عذاب د هغې | دغه شان

چه مړه شي (او بے غمه شي) او نه به ترے نه د دوزخ عذاب کمولے شي، مونږ هر یو کافر له

نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

مونږ سزا ورکوو | هر ناشکره ته | او دوی به | چغې وهي | په هغې کښې | چه اے زمونږ ربه! | اوباسه مونږ

هم دغسے سزا ورکوو. او دوی به په کښې د ننه چغې وهي چه اے زمونږ ربه! مونږ د ځې اوباسه

نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا

چه مونږ عمل وکړو | نیک | بے | له هغې نه | چه مونږ به کولو | آیا مونږ عمر نه وو درکړے تاسو ته | چه

بهر اوباسه چه د نیکئ کارونه وکړو د هغې نه خلاف چه مخکښې به مو کول (الله به ورته فرمائي چه) آیا مونږ تاسو له دومره عمر نه وو

يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا

نصیحت مو حاصل کړے وے | په هغې کښې | خوک چه | نصیحت حاصلول غواړي | او راغلے وو تاسو ته | ویروونکے | پس وڅکئ (عذاب) | چه نشته

درکړے چه د پوهې طلبګار په کښې ځان پوهولے او آیا تاسو ته ویروونکے در غلے نه وو؟ نو اوس (د عذاب) خوند وڅکئ

لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ

د ظالمانو | خوک مددګار | بیشکه | الله | پوهیږي | په غیبو | د آسمانونو

د داسے ظالمانو د پاره هیڅوک مددګار نشته. الله تعالیٰ ته د آسمانونو او د زمکے ټولے پټے خبرے

ركوع ١٦

وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِي

او د زمکے | بیشکه دے | ښه پوهیږي | په رازونو | د سینو | هم دے دے | هغه ذات چه

معلومے دي، بیشکه چه هغه ته د زړونو پټ رازونه هم معلوم دي. هغه داسے ذات دے

جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ

چه جوړے کړي تاسو | قائم مقام | په زمکه کښې | پس خوک چه | کفر وکړي | نو هم په هغه به وي | (وبال) د کفر د هغه

چه تاسو ئے په زمکه باندې آباد کړئ. نو چا چه کفر غوره کړو نو د کفر وبال به ورته په خپله ورسیږي

وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ

او نه زیاتوي | کافرانو ته | کفر د دوی | په نزد د رب د دوی | مګر غضب | او نه زیاتوي

او د کافرانو د پاره خپل کفر الله تعالیٰ سره د خفګان د زیاتیدو باعث ګرځي، او کافرانو ته خپل

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ

کافرانو د پاره | کفر د دوی | مګر نقصان | ووایه | آیا تاسو لیدلي دي | خپل شریکان

کفر نور څه نه خو د تاوان باعث ګرځي. (اے نبي!) ترې وکړه چه آیا تاسو خپل هغه شریکان لیدلي دي

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا

کوم چه | تاسو بلئ | سیوا | د الله نه | وښایئ ماته | چه څه څیز | دوی پیدا کړی دی

چه تاسو یې بغیر د خدائ نه بلنه کوئ ، ماته وښایئ چه هغوئ په زمکه کښې څه

مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا

له زمکې نه | یا دوی د پاره | (څه) شرکت دے | په آسمانونو کښې | یا | ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب

پیدا کړی دی ؟ یا په آسمانونو کښې د هغوئ څه شرکت دے یا مونږ هغوئ ته څه کتاب ورکړے دے

فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا

چه دوی | واضح دلیل لری | له هغې نه | بلکه | وعدې نه ورکوی | ظالمان | یو بل ته

چه هغوئ د هغې کتاب په دلیل ټینګ ولاړ دی؟ (نا) بلکه دا ظالمان یو بل سره د دروغو وعدے

إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ

مګر د دوکے | بیشکه الله | را ټینګ کړی دی | آسمانونه | او زمکه | چه دوئ و (نه) خوزی

کوی ۔ یقینًا الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه دواړه را ټینګ کړی دی چه و نه خوزی

وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا

او که دوئ وخوزی | نو نه شی را ټینګولے دوئ | هیڅوک | پس له دهٔ نه | بیشکه هغه | دے | بردبار

او که دوئ د ځائے نه بے ځایه شی نو بیا د الله تعالیٰ نه سیوا بل هیڅوک ئے را ټینګولے نه شی الله تعالیٰ ډیر حلیم

غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ

بخښونکے | او دوئ قسمونه خوړل | په الله | ډیر کلک | قسمونه خپل | که چرے | راغے دوئ ته

بخښونکے دے ۔ او دے کافرانو به په الله تعالیٰ باندې سخت قسمونه خوړل چه که څوک ویروونکے راغه

نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

څوک ویروونکے (پیغمبر) | نو دوی به ضرور وو | زیات لاره موندونکی | له هر یو | اُمت نه | بیا هرکله چه | راغے دوی ته

راغے نو مونږ به د بل هر یو اُمت نه زیات هدایت قبول کړو خو څه وخت چه ورته ویروونکے

نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ

ویروونکے | (نو) زیات ئے نه کړو دوئ کښې | مګر | نفرت | په وجه د تکبر | په زمکه کښې | او تدبیر

راغے نو دے سره د دوئ نفرت نور زیات شو چه په دنیا کښې ئے خپل ځان غټ وګڼړلو او خراب خراب

السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنظُرُونَ

بد | او نه پریوزی | تدبیر | بد | مکر | د دے په کونکی | پس دوی انتظار نه کوی

تدبیرونه ئے جوړ کړل او د خرابو چالونو وبال په خپله په چالبازو باندې پریوزی نو آیا دا خلق د پخوانو خلقو

إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَ

مګر | د دستور | د وړاندینو خلقو | پس هیڅ کله به بیا نهٔ مومے ته | د الله په دستور کښې | (څه) تبدیلی | او

غونډې د انجام انتظار کوی ۔ نو ته به د الله تعالیٰ په دستور کښې څهٔ تبدیلی بیا نهٔ مومے ، او

لَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

هیڅ کله به ته بیانه موې | دَ الله په دستور کښې | (څه) تغیر | آیا دوی نه دی گرځیدلی | په زمکه کښې | چه دوی وګوری

او دَ الله دستور به هیڅ کله او به ونه ګې بیانه موې. آیا دوی دَ زمکې په مخ ګرځیدلی نه دی چه دا وګوری

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ

چه څنګه شو | انجام | دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو | او هغوی وُو | ډیر زیات | له دوی نه

چه دَ پخوانو خلقو انجام څه شو؟ سره دَ دې چه هغوی دَ دوی نه زیات

قُوَّةً ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا

په طاقت کښې | او نه | دے | الله (داسې) | چه عاجزه کړی ئې | څه څیز | په آسمانونو کښې | او نه

زور آوره وُو. او الله تعالیٰ داسې نه دے چه هغه دِ څوک عاجزه کړے شی نه په آسمانونو کښې او نه

فِى الْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ

په زمکه کښې | بیشکه دے | دے | پوهه | قدرت والا | او که چرې | نیولے | الله | خلق

په زمکه کښې، هغه په هر څه پوهه او دَ قدرتونو خاوند دے. او که الله تعالیٰ دَ (خرابو) عملونو په سبب دَ خلقو

بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ

دَ دوی په عملونو | نو نه به ئې وو پریښودې | په شا دَ زمکې | څه ساه دار څیز | لیکن | دے مهلت ورکوی دوی ته

نیول شروع کړی نو دَ مزکې په مخ به هیڅ ګرځنده باقی پاتې نه شی خو الله تعالیٰ ورته تر یوې ټاکلې پورې

اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾ ع

یو وخت مقرر پورې | بیا هر کله چه راشی | دَ دوی مقرر وخت | نو بیشکه الله | دے | په خپلو بندګانو | بینا

مهلت ورکوی. نو څه وخت چه هغه ټاکلے وخت راشی نو الله تعالیٰ دَ بندګانو عملونه وینی ګوری.

سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثٌ وَّ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ
سورة یٰسٓ په مکه کښې نازل شوې او	(شروع) دَ الله په نوم چه لوئې مهربان دَ ډیر زیات رحم کوونکے دے	په دې کښې ۸۳ آیتونه او ۵ رکوعګانې دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئې مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾

یٰسٓ | قسم دے دَ قرآن | حکمت والا | بیشکه ته | له پیغمبرانو نه یې.

یاسین. په قرآن باندې قسم دے چه دَ حکمتونو نه ډک دے، چه ته په پیغمبرانو کښې یو (پیغمبر) یې.

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾

په لاره | سمه یې. | نازل شوے | دَ غالب | مهربان.

(دَ هدایت) په نیغه لاره قائم یې. (دا قرآن) دَ غالب او مهربان (خدائے) دَ طرف نه نازل شوے دے

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ

دَ پاره دَ دې چه ووېروې ته | هغه قوم | چه نه دی | ویرولی شوی | پلاران دَ دوی | پس دوی

چه ته ووېروې هغه خلق (دَ عذابه) دوېروې چه دَ هغوی پلار نیکه چرې ویرولی شوی نه وُو نو څکه بے خبره

غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ

غافل دی | بیشکه | ثابته شوه | خبره (دَ الله) | په اکثرو دَ دوی

پاتے دی ، په دوی کښے په اکثرو خلقو باندې (دَ تقدیر) وینا ثابته شوے ده ، نو

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِىْٓ اَعْنَاقِهِمْ

پس دوی | ایمان نهٔ راوړی | بیشکه مونږ اچولی دی | دَ دوی په څټونو کښے

اوس دوی ایمان نهٔ راوړی . مونږ دَ دوی څټونو ته داسے طوقونه اچولی

اَغْلٰلًا فَهِىَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا

طوقونه | بیا هغه | تر ژنو پورے دی | پس دوی | سرونه پورته کړی دی | او مونږ جوړ کړو

دی چه تر ژنو پورے ئے راختلی دی په دے وجه دَ دوی سرونه بره طرفته اوچت پاتے شوی دی. او مونږ یو

مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ

دَ دوی نه مخکښے | یو دیوال | او دَ دوی نه وروستو | یو دیوال | بیا پټ کړی دی مونږ دوی

دیوال خو دَ دوی مخے طرف ته دَرولے دے او بل دیوال دَ دوی دَ شا اړخ ته . بیا دَ بره نه مو پټ کړی

فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ

پس دوی | نهٔ وینی | او برابره ده | په دوی باندې | که ویروے ته دوی | یا

دی نو (وړاندې وروستو) هیڅ نهٔ وینی . او دَ دوی په حقله دواړه خبرے برابرے دی که ته ئے وویروے او

لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ

نهٔ | ویروے ته دوی | ایمان نهٔ راوړی دوی | بیشکه | ته ویروے | هغه څوک | چه پیروی کوی

که ئې نهٔ ویروے خو دوی ایمان نهٔ راوړی . (اے نبی!) ته خو بس هغه څوک ویرولے شے چه په نصیحت

الذِّكْرَ وَخَشِىَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ

دَ نصیحت | او ویریږی | دَ رحمن نه | بے لیدلو | پس زیرے ورکړه هغهٔ ته | دَ بخښنے

پسے روانیږی او دَ رحم کوونکی خدائے نه بے لیدلو ویره کوی ، نو داسے سړی ته دَ بخښنے او دَ ښهٔ

وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْىِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا

او دَ اجر | چه عزت والا دے | بیشکه مونږ ه | ژوندی کوو | مړی | او مونږ لیکو | هغه څه چه

اجر زیرے ورکړه . مونږ به تول مړی بیا راژوندی کوو او هغه ټول کارونه لیکو کوم چه دوی دَ ځان

قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ ۗؕ وَكُلَّ شَىْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِىْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾

وړاندې لیږلی دی دوی | او نخښے دَ قدمونو دَ دوی | او هر څیز | مونږ محفوظ کړے دے | په کتاب | ښکاره کښے

نه وړاندې لیږی او کوم چه وروستو پریښودی او مونږ هر یو څیز په یو کتاب کښے محفوظ ساتلے دے .

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا

او بیان کړه | دوی دَ پاره | یو مثال | دَ یو کلی دَ خلقو | هر کله چه | راغلل دغه کلی ته

او (اے پیغمبره!) دوی ته دَ یو کلی دَ خلقو قصه واوروه ! څهٔ وخت چه هغه کلی ته پیغمبران

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا

پیغمبران | هغه کله چه | ولیږل مونږ | دَ دوی طرف ته | دوه سړی | نو دوی هغه دواړه دروغژن وګڼل

ورغلل ، هغه وخت چه هغوی ته مونږ دوه تنه ولیږل ، نو هغوی هغه دواړه دروغژن وګڼل

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾

نو قوت ورکړو مونږ | په دریم سړی | نو دوی ووئیل | بیشکه مونږ | ستاسو طرف ته | رالیږلے شوی یو

نو مونږ د یو دریم تن په ذریعه دغه دواړه مضبوط کړل نو دے نبیانو ووئیل چه بیشکه مونږ ستاسو طرف ته رالیږلے شوی یو

قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ

دوی ووئیل | نه یئ تاسو | مګر | بنیادم | په شان زمونږ | او نه دے | رالیږلے | (الله) رحمن

هغه خلقو جواب ورکړو چه تاسو خو زمونږ په شان بنیادم یئ . او الله تعالیٰ هیڅ هم نه دی نازل

مِنْ شَیْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ

(څه) څیز | نه | یئ تاسو | مګر | دروغ وایئ | دوی ووئیل | زمونږ رب | پوهه دے

کړی . دا تاسو خو بس سروپ دروغ وایئ . هغه نبیانو ووئیل چه زمونږ رب ته معلومه ده

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

چه بیشکه مونږ | ستاسو طرف ته | خامخا رالیږلے شوی یو | او نشته دے | په مونږ | مګر | پیغام رسول | ښکاره .

چه مونږ خاص هم تاسو ته رالیږلے شوی یو او زمونږ خو ذمه واری نشته خو (تاسو ته) ښکاره حکم رسول دی.

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ

دوی ووئیل | بیشکه مونږ | سپیره ګڼړو تاسو | که چرے | منع نه شوئ تاسو | نو مونږ به ضرور تاسو سنګسار کړو | او

هغه خلقو ووئیل چه مونږ خو تاسو سپیره ګڼړو که تاسو (د دے تبلیغ نه) منع نه شوئ نو مونږ به مو سنګسار کړو ، او

لَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ

ضرور به ورسیږی تاسو ته | زمونږ له طرفه | عذاب | دردناک | دوی ووئیل | ستاسو سپیره توب | تاسو سره دے

زمونږ د طرف نه به درته ډیر دردناک تکلیف ورسیږی . رسولانو ووئیل ستاسو سپیره توب په خپله په تاسو پورے

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ

آیا که چرے | تاسو ته نصیحت وکړے شی | (نه) بلکه | تاسو یئ | خلق | له حده تیریدونکی | او راغے

نښتے دے آیا که تاسو ته نصیحت وکړے شی (نو دا نحوست دے؟) نا ! بلکه تاسو د حد نه تیر شوی خلق یئ ، او د دغے ښار د

مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا

د بلے غاړے نه | د ښار | یو سړے | په منډه منډه | ده ووئیل | اے زما قومه ! | پیروی وکړئ

بلے غاړے نه یو سړے په منډه منډه راغے ورته ئے ووئیل چه اے زما قومه ! تاسو د دے

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾

د پیغمبرانو | پیروی وکړئ | د هغه چا | چه نه غواړی له تاسو نه | څه اجر | او دوی | په سمه لاره روان دی

پیغمبرانو په لاره روان شئ . د هغه چا په لاره چه تاسو نه هیڅ بدله نه غواړی او په سمه لاره قائم ولاړ دی